

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminică 9)

„Gazeta”iese în 32-cara di.

ABONAMENTUL PENTRU ANSTRU-UNGARIC:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-ri de Duminică 2 fl. pe an.
PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINĂTATE:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-ri de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din amăr și la dd. corespondenți.
ADMINISTRAȚIUNEA PENTRU BRĂȘOV:
administrațiunea, piața mare, țergul Inului Nr. 30 etajiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. 50 cr. Cu anul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe 3 luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. n. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 47.—Anul LXI.

Brașov, Duminică 1 (13) Martie

1898.

Ademenirile.

Măne se implinesc cincideci de ani de când a izbucnit revoluția în Viena, care a fost începutul mișcării acelei epoci în monarhia noastră, care a adus după sine războiul civil sângeros din Ungaria, Transilvania și Bănat.

Multă apă a curs de atunci pe Dunăre, pe Tisa, pe Mureș și Someș în jos, multe s'au făcut și s'au refăcut.

Nouă Românilor această jumătate de véc ni-a adus redesteptarea națională, ni-a deschis calea de-a pute isgoni întunecul din sinul poporului nostru prin școlile și tot felul de instituțiuni culturale, ce ni le-am putut înființa cu puterile, cu jertfa și cu sudorea muncii noastre în împrejurările, cari, și după proclamarea egalității de drept a cetățenilor și a constituționalismului, au rămas pentru noi mai vitrege pôte decât pentru ori și care alt popor din marea noastră împărăție.

Puțin timp, câți-va ani de zile numai, st rea politică a poporului nostru se întorsese spre mai bine, căci se părea, că drepturile noastre naționale vor întâmpina scut și bunăvoință din partea stăpânirii.

Acest period scurt a fost cel din anii 60, când dieta Ardealului era adunată în Sibiu și s'au adus cunoscutele legi pentru egala noastră îndreptățire națională.

Curând însă situația favorabilă nouă s'a schimbat spre rău și a urmat vécul dualismului, care ni a adus mari desamăgiri și ni-a pricinuit amărăciune după amărăciune, așa că din mândrul avânt ce-l luase dezvoltarea noastră națională în anii 60 ajunserăm a fi siliți noi Români să ne luptăm, în condițiunile cele mai grele și între prigonirile cele mai înverșunate pe toate terenele vieții noastre publice, pentru a ne apăra limba, drepturile și existența noastră națio-

nală atât de mult atacate și amenințate.

Nu mai este delipsă și nici nu voim să intrăm astăzi în amănuntele acestei triste situațiuni politice, ce ni-s'a creat sub guvernele ungheresci așa dize liberale și constituționale. Nici nu vom cerceta azi după cauzele, căror avem să mulțămim această stare de lucruri.

Ceea-ce voim, este numai a arăta în scurte cuvinte, ce vederi și speranțe nutresc azi contrarii noștri naționali pentru viitor pe baza stărilor de azi, cari în cea mai mare parte sunt o urmare a politicii lor dușmănoase și distrugătoare.

Contrarii noștri cred, că urmărind politica lor — care tinde la desființarea naționalității noastre și la contopirea prin maghiarizare din pas în pas și prin împiedecarea dezvoltării noastre naționale și culturale — vor isbuti cu ajutorul legăturilor politice externe favorabile pentru ei, a-ne face cu neputință de-a continua cu ore-care succes lupta noastră de apărare națională.

Așa-déră e vorba că noi Români să fim în tot chipul și cu toate mijlocele aduși la neputință de-a mai lupta pentru recăștigarea drepturilor poporului nostru.

Una din armele de căpeteniă ale adversarilor noștri pe lângă amenințări, terorisări și prigoniri — este și azi, ca și în trecut, ademenirea cu tot felul de apucături machiavelice, pentru cari Ungurii și-au câștigat nisele conlucrători dibaci în noua pătură a „patrioților” jidano-maghiari. Aceștia stăpânesc azi și diaristica maghiară, și astfel ei au influență mare asupra opiniunii publice ungheresci.

De un șir de ani încôce și mai ales acum de când cu visita regelui Carol la Budapesta, contrarii noștri urmăresc tactica de a ne ademeni cu înfățișarea bunelor și amicabilelor relațiuni dintre monarhia nos-

tră și statul român vecin, provocându-ne să urmăm acestui exemplu și să încetăm și noi de-a mai fi contrarii regimului care ne asuprește.

Alta este însă politica guvernelor și alte sunt necazurile popórelor. Și acesta nu numai în statele amintite, ci în totă lumea.

Noi însă să fim deștepți și să ne facem socotela cu trebuințele și cu durerile noastre.

Nu mai așa se va pute zăcărnici négra intențiune a celor ce ne subminéză, și vom pute să ne regăsim după cincideci de ani întăriți în credința viitorului nostru.

Revista politică.

În cealaltă jumătate a monarchiei, în Austria s'a făcut deodată și pe neașteptate o schimbare de guvern. Tocmai pe când ministerul Gautsch publicase nouele ordonanțe, cari impart Boemia și Moravia în trei teritorii de limbă, adecă în cercuri cu limbă oficială germană, în cercuri cu limbă oficială cehă și în cercuri cu limbă mixtă, adecă germană și cehă, lumea a fost surprinsă cu scirea despre retragerea lui. Dér ceea-ce a surprins mai mult și a produs ore-care senzație, este graba cu care în aceeași zi, în care fostul minister Gautsch și-a cerut dimisiunea, monarhul i-a primit-o și a însărcinat numai decât cu formarea noului guvern pe contele Francisc Thun de Hohenstein, fost locțiitor al Boemiei. Contele Thun a luat în cabinetul său patru membri din vechiul guvern, ér ca miniștri noi au intrat trei: Dr. Kaizl, reprezentantul Cehilor-tineri, Dr. Bärnreither reprezentantul marilor proprietari germani constituționali și Jędrzejowicz ministru polon. Contele Francisc Thun, a fost unul dintre conducătorii marilor proprietari conservatori în dieta boemă. Pe la anii

1888 a ținut în dieta din Praga un discurs, care a făcut pe atunci mare senzație. În discursul acesta el s'a mărturisit, ca un sincer apărător al principiului egalei îndreptățiri a popórelor monarchiei și ca aderent al încoronării domnitorului de rege al Boemiei. Noul ministeriu austriac a luat conducerea afacerilor imperiului în nisele împrejurări foarte grele, când certele și dușmăniile dintre Germani și Cehi au ajuns la culme și când pretutindenți în monarhie se simte o atmosferă nădușitoare. Dér se dize despre contele Thun, că este bărbat plin de energie și curaj și că nu se dă înderēt nici dela cele mai grele probleme. Viitorul va arăta, decă îi va succede lui ceea-ce n'a succes lui Badeni și Gautsch: restabilirea stărilor normale prin împăcarea celor două popóre, cari se răboiesc cu înverșunare de timp așa de îndelungat.

In Roma, capitala Italiei, s'a făcut o frumoasă serbare în amintirea zilei de 4 Martie 1848, când s'a proclamat constituția italiană. Regele Umberto, însoțit de ministrul de război și de alți dignitari militari, a plecat în fruntea statului-major la „Esplanada del Macao” unde a luat revista trupelor. De aici s'a dus pe „Fiața independenței”, ca să fiă de față la retragerea lor festivă. După amiază s'a ținut în Capitoliu o adunare cercetată de senatori, deputați, primarii orașelor mai mari, miniștri, secretarii de stat, corpul diplomatic și alte notabilități civile și militare. Părechea regală pășind în fața adunării, primarul Romei a cetit o adresă de felicitare și omagiu, la care regele a răspuns print'ro vorbire acoperită des de aplause însuflețite. De la Capitoliu părechea regală s'a dus la palatul din Quirinal în mijlocul nesfârșitelor ovațiuni ale populațiunii.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Dragoste și credință.

Orî cât cu mintea-am căutat
A dragostei fântână
Și rostul ei, — eu n'am aflat,
Căci dragostea-i nebună.

Dér n'aduc anii, cât un ceas
În tainica simțire
A inimei, — și am rămas
Convins de-a ta privire.

De ce? și cum? nu întreba.
A spune nu se pôte;
Cum crezi, și far' de-a esplica
Pe Dumneșeu în tôte.

Dér cine crede neclintit,
Va isbuti odată,
De-ar fi chiar munți de biruit
Și n'cale-i lumea tôte.

Ei, decă are creșmânt
Și vorba mea acumă,
Al tșu, mă leg cu jurământ
A-ți fi în totdeuna.

Și de-o vrea bunul Dumneșeu.
Să schimbe-a mea ursită,
Îl rog din tot sufletul meu
Să fi tu fericită.

P.

Povestea lui Bogdan Dragoș Vodă și a Bourului*).

III.

Môrtea Bourului.

Au stat ceasuri întregi unchișul Negrilă și cu suferindul Kaliman povestindu-și unul altuia în tainicul codru păcatele, așteptând cu sânge rece nefericitul sfârșit, căci așa vrut'a Dumneșeu pentru ei. Din senin cerul se înoră; un vânt ușor purta norii de colo până colo; din când în când se auța câte puțin un huiet ca de tunet, însă nu tuna, nici nu fulgera, ci era alt-fel de șgomot, care răsuna de mai multe-ori din deal în deal, din munte în munte.

În creșile frunze ale bătrânilor fagi și în cea lată și subțire a crăcoșilor tșei, în subțirea cójă albă a mlădioșilor mes-técăni și în cea grósă și zgremțurósă a

*) Urmare din Nr. 29. (6.)

voinicilor stejari, un ușurel vânt șuera, un jalnic vers de pribegire, pe care îl îngâna din când în când în depărtare un răgușit glas de buciom de aramă și par'că glasuri omenesci și nechezături de cai stricau liniștea și buna orindinală a văzduhului.

Negrilă și Kaliman puseră urechea la pământ și auziră din ce în ce mai deslușit, mai tare, mai lămurit, tropot de cai; se sculară amândoi în picioare; se închinară lui Dumneșeu.

Er vre-o pacoste pe capul țării noastre, își glășuiră unul altuia.

Ce-o vrea Dumneșeu, își răspuseră. Amândoi se suiră pe un dîmb, se uitară în zare, dér ce văzură se minunară: Pe un colnic o mare cetă de călăreți în fruntea cărora mergea un călugăr alb ca zăpada, ce ținea în mâna dréptă o cruce, ér în stânga un toiag — era sihastrul Coma, care dusesse vestea lui Dragoș și acum se reînțorcea.

De multe feluri au fost belelele pe capul țării noastre și din tôte am scăpat, căci Dumneșeu ne-a dat tărîe și iubire de țărîna strămoșescă; înflăcărat pusnicul Coma de dorința d'a-și vedé mântuită vatra strămoșescă și mormintele, în cari zăceau ôsele

străbunilor sșei, de liftele străine, într'un suflet, ca un voinic tîner, a ajuns la Maramureș.

În ori-ce sat, în ori ce cătun ajungea, glasul lui propovêduia nu numai cuvântul Evangheliei, ci mai cu multă putere încă invită pe Români să se școlă cu toții ca un singur om și să curețe pământul străbun de lifta spurcată venită dela răsăritul lumii, de unde ne-au venit tôte relele și cât p'aci era să ne vie și môrtea. „La arme!” Strigă vocea puternică a înălbitului de zile grele Sihastru; „eu cu crucea și cu cuvântul și cu rugăciunea, voi cu topórele cu cóselle, cu acele să alungăm pe păgân. „Cu sângele nostru să spălăm mormintele părinților noștri, să fim vrednicii urmași ai lor, căci ei ni-au lăsat biserică, pe cari Tătarii le-au făcut sălaşe de dobitoce, al-tarele lor servesc de iesle; fetele și nevetele fraților noștri Români sunt furate de Tătari și puse în robie. Să ne mântuim de ei, sșei-i batem, să-i fugărim, să-i omorim, séu decă nu, mai bine cu toții să ș pierim dér să pierim la luptă, nu asunș prin cotlónă”. Strigatul moșnegului „La arme!” „La arme!” a umplut văzduhul; prin sate, prin orașe, cătune, se adunară și ma

Tot în Roma s'a întâmplat săptămâna acosta (6 l. c.) un lucru foarte trist. Marele orator, distinsul bărbat politic și deputat **Felice Cavallotti** a căzut într'un duel, ce l'a avut cu **Macola** directorul ziarului „Gazetta di Venezia”. Ca bărbat politic **Cavallotti** era conducătorul opoziției extreme din parlamentul italian; el intrase în camera deputaților din Roma la 1873 și în curând deveni renumit prin vorbirile sale pline de foc și de principii înalte. Dér el n'a fost numai orator, ci și scriitor vestit. Încă în vârsta de 16 ani scriea versuri revoluționare, cari pe atunci făceau mare senzație în Italia. Mai târziu a scris și drame. Mórtea lui e regretată pretutindeni în Italia. Încredințarea lui s'a făcut la 9 l. c. în Milan, cu mare pompă. În Venetia s'a întâmplat și o demonstrație din incidentul morții lui. O mare mulțime s'a dus înaintea primăriei și a cerut să se arboreze stindard de doliu. Primăria a refuzat, și mulțimea a început s'o bombardeze cu pietri. Tóte ferestrele și lămpile le-a spart și intrând în sale a sfirțicat cărțile. A intervenit miliția, care a imprăsciat pe demonstranți. Mai amintim, că **Cavallotti** a fost entusiast filoromân.

*

Un conflict primejdios s'a născut în timpul din urmă între **Spania și Statele Unite ale Americii** din pricina răscolii de pe insula **Cuba**. În insula acesta bantue de câțiva ani o răscolă, pe care Spania n'o pòte sugruma. Spania bănuiesce, că răscolă acesta este ațitată de Statele Unite ale Americii, și a provocat pe cele din urmă să-și revòce consulul ei din insulă — căci el ar fi cauza ațitărei răscolii — ér năile ce America le ține în prejma insulei sub pretext de-a veni în ajutor locuitorilor strimtorăți, și și-le depărteze. America însă nu numai, că nu voese să facă acesta, ci dinpotrivă își sporesce numărul năilor, ér consulul ei **Lee** stă neclintit în **Havanna**, capitala insulei. Mai mult, un Congres ținut la **Washington** a votat un împrumut de 50 milioane dolari, care l'a pus la dispoziția guvernului pentru înarmări. Tóte acestea sunt presemnele izbucnirii unui războiu între Spania și America, pe care o descoperise la 1492 **Columb** sub domnia lui **Ferdinand** catolicul și a **Isabelei** de **Aragonia**.

*

Pe când în Apusul depărtat amenință izbucnirea războiului americano-spaniol, pe atunci în Asia Orientală cresc șansele altui războiu între **Rusia și China**. Împărăția răscolă a cerut dela China să lase a-și încorpora orașul **Porth-Arthur** ocupat de Ruși, ér la cas când nu i-ar împlini această dorință, Rusia va ocupa cu putere armată țera **Mandsuria**, posesiune a Chinei. Această pretenșiune a Chinei e privită cu ochi răi de Anglia și Japonia, cari se tem, că ajungând Rusia în stăpânirea orașului **Porth-Arthur** și a **Mandsuriei**, domnia englesă în China va pierde nespuse de mult, va suferi comerțul ei mai ales pagube mari. Tot această temere o pòrtă și Japonia, din care cauză acesta începe a-și face mari pregătiri militare. Un consiliu ținut sub președinția regelui japonez a numit generalii și admiralii, cari vor avé să se pună în fruntea armatelor japoneze la cas, că războiul se va declara. O armată japoneză de 150,000 stă gata. Tot asemenea face și Rusia. Un ucaz al Țarului a ordonat să se dea ministeriului de războiu 90 de milioane ruble pentru construirea de năi. Rusia și-a și trimis deja câte-va corăbii spre China, încărcate cu 2000 de soldați, tunuri și alte proviziuni. Până acum Anglia stă la pândă. Ei i-ar plăcea, decă s'ar încăera Rusia cu Japonia, ér la urmă să tragă ea folos.

*

În mijlocul acestor frământări și pregătiri militare vine érași în discuțiune **candidatura prințului George** la postul de guvernator al insulei **Creta**. O tóie din **Berlin** dice, că toți ambasadorii Rusiei au primit îndrumarea să stăruiescă pe lângă puteri a descurma odată cestiunea cretană și să recunoscă de necesară numirea prințului grecesc **George** ca guvernator. Între **Berlin** și **Petersburg** se face în privința acesta un schimb de vederi și se speră, că Rusiei îi va succede să înduplece pe Germania a-o sprijini. La invoirea **Austro-Ungariei** însă nu se așteptă cei din **Petersburg**. Încât privesce **Francia** și **Anglia**, aceste puteri sunt învoite cu **candidatura prințului George**. Rămâne acum, ca și **Sultanul** să fiă în cele din urmă convins, că numai pe această cale se va puté rezolva cestiunea **Cretei**.

Denunțări și spionagii.

Printre Români, cum se vede, s'a mobilizat o armată întrégă de spioni unguresci, cari prin apucăturile cele mai josnice caută pretexte de-a ne denunța, de-a ne încălca casele cu gendarmi, de-a ne téri pe la judecătorii și de-a ne șicana în tot chipul.

Astfel în decursul acestei săptămâni ni-au venit la cunoștință încă două perchișițiuni domiciliare, ce s'au făcut în două părți diferite ale țerei și încă în împrejurări tot atât de josnice, ca și cele făcute la preoții români din comitatul **Brașovului**.

Anume în 5 Februarie st. n. s'a făcut o perchișițiune domiciliară la preotul român gr. or. **Vasilie Crișan** din **Decea mușană**.

Cu câteva zile înainte se prezentase adecă la casa acestui preot un străin îmbrăcat în haine românești, ca pe la **Turda**. A Țis, că-l chiamă **Vasilie Popa** și că e din **Berchiș**, că în anul trecut a fost servitor în România etc. Acesta era într'o Sâmbătă pe la 8 ore sêra. Străinul a rugat pe preotul să-i dea cuartir peste noapte și preotul creșând, că are de-a face cu un om de omenia, i-a și dat cuartir, lăsându-l să dormă în casa sa. Străinul a început după acesta să-i vorbescă d-lui preot despre frații noștri din România, despre **Liga Română**, despre milostenia și bogățiile mari ale unor boeri etc. Preotul l'a rugat în urmă, că după ce se va reintòrce érași în România, să-i facă printr'o scrisòre cunoscut, că la cine s'ar puté adresa spre a căpéta vre-un ajutor pentru clădirea unei biserici gr. or. în **Mureș-Uioara**, unde poporul ar avé mare lipsă de un astfel de ajutor.

În dimineața următoare străinul s'a dus. La câteva zile după aceea însă se pomenesce d-l preot cu judele comunal din **Decea**, cu subjudele de cerc și cu solgăbierul, *insoțiți de trei gendarmi*, de judele instructor și încă de alți doi domni din **Alba-Iulia**. Preotului i s'a spus, că străinul, de care i-a fost milă și l'a găzduit în casa sa, l'a pirit, că a primit dela el (dela străin) o scrisòre revoluționară dela **Liga română**.

Gendarmii și cei ce veniră cu el *siliu pe bietul preot să le dea din fundul pământului scrisòra aceea, despre care dânsul nici idee nu avea, ba au început să-i scormonesc tóte scrisòrile, archiva parochială, paturile cu hainele din ele etc.*, dér după ce n'au aflat nimic, au luat protocol despre cele întemplate și s'au depărtat, rămânând, ca preotul să mai fiă acum citat și la judecătorie de cerc, unde va fi înfățișat cu străinul amintit, care se vede, că nu este decât un *spion unguresc* de cea mai ordinară specie.

Altă perchișițiune domiciliară i s'a făcut acum de curând d-lui învățător **George Lupu** din comuna **Bucium-Poenii**, în Munții apuseni. Acestuia încă i s'a întâmplat ca preotului din **Decea**. În sêra Țilei de 1 (13) Februarie c. venise adecă la dânsul un străin îmbrăcat în haine simple, aducându-i o scrisòre dela învățătorul român din comuna vecină **Mogoș**, prin care era rugat, ca străinului călător să-i dea cuartir peste noapte. I-a și dat cuartir și mâncare, ér în Țua următoare l'a lăsat să mergă mai departe „cătră **Abrud**”, dându-i încă și o scrisòre de recomandare cătră un amic dintr'o comună, pe unde avea să trecă.

A treia Ți după asta, *noptea pe la 11 ore*, d-l învățător **Lupu** se pomenesce cu judele de cerc însoțit de trei gendarmi, cari intrând în casa dânsului îi spuseră, că în cutare noapte a dormit la el un om, pe care l'au prins și care a spus, că a lăsat la dânsul un plic cu nisce hârtii. Provoacă deci pe învățător, să le dea plicul și hârtiile. Inzadar a declarat învățătorul, că n'a primit nici un plic, ei începură să scotocescă prin cărți etc., dér n'au aflat, decât scrisòrea de recomandățiune, pe care o primise dela colegul său din **Mogoș**. — În 9 (21) Februarie d-l învățător a fost citat la judele instructor dela judecătorie de cerc, dimpreună cu alți Români, pe la cari umblase acel străin, care érași se vede, că a fost un spion unguresc, anume pus la cale.

13 Martie 1848 în Viena.

Mâne se împlinesc 50 de ani, de când în **Viena**, capitala împărăției **Austriei**, a izbucnit revoluțiunea.

Vestea despre proclamarea principiilor de „*libertate, egalitate și frățietate*” în **Paris** la 24. Februarie, pètrunse până la urechile locuitorilor **Vieni** și a celor din împrejurime și începură a se ridica și ei cu petițiuni, ce le adresau dietei provinciale a **Austriei**, care era tocmai întrunită în **Viena**. Petițiunile acestea cuprindeau postulate de drepturi, ca desființarea censurei și libertatea tiparului, libertatea intrunilor, garda civilă, constituțiune cu forme parlamentare, ministeriu responsabil, libertatea confesională, desființarea privilegiilor, libertatea comerțului ș. a. ș. a.

O petițiune cam de același fel făcură și studenții, și în Țua de 13 Martie 1848 în loc de a ș-o înainta dietei prin o deputațiune, s'au dus cu toții urmași de mai multe mii de locuitori și au pètruns în salele adunării făcând un sgomot înfricosat. Deputații rugară poporul și pe studenți să le dea timp a debate cererile lor, mulțimea infuriată înse pretindea să i-se deie la moment rezoluțiune. Un membru al dietei vèdând, că n'o pòte scòte la cale

tineri și mai bătrâni la arme; vestea răpirii **Brandei** au schimbat veselia și petrecerea dela curte, în doliu; tinerii boieri și cu tinerii țărani s'au intrunit într'o ceată, căreia i-au dat numele de **Branda** sub conducerea lui **Bogdan**, pe această cetă a **Brandei** pe al cărei steag era scris „*Branda*” o vèdă pázitorul, ce aduse veste lui **Haroboe**, că poterașii au prins pe **Branda**, au găsit-o, o aduc; n'a înțeles pázitorul, că ceata ce se apropia nu era de **Tătari**, ci de **Români**, cari venise în numele **Brandei** să fugărescă din aceste părți pe pustiitorii **Tătari**.

O pătură grosă de cetă înlesnia apropierea cetei românești, care de-cdată se încăeră la luptă cu horda tătărăscă răsunită prin munți spre căutarea **Brandei**. Luptă crâncenă se dădă, **Tătarii**, fiind răsleți, cădeau cu ghiotura pe câmpul de luptă. căci nu se așteptau la o lovitură așa de grósnică din partea **Românilor**. În focul aprins al luptei sosi și **Haroboe**; se spăimântă când vèdă mulțimea **Românilor** înarmați în potruva **Tătarilor**; sună din cornu-i de aramă, umplu vèzdulul de urlete și strigări, încât cetele sale, răslețite prin văi și rîpi, într'o clipă fură la fața locului împrejurul stăpânului lor, care se aruncă, ca un leu, în tabăra românească, făcând măcel

în dreapta și în stânga cu sabia-i uriașe și înaintând iute ca para focului, ca un bour infuriat, în potruva prinților **Români**, fără a prinde de veste, că **Tătari** săi cădea grămeți, loviți de securile și armele cetașilor **Români**, încât de odată se simți singur în mijlocul cetei române, voi s'o eroiască la fugă înapoi după ajutor, dér **Molda**, cățeaua lui **Dragoș**, deprinsă la vênătore de urși și de bouri, se repeđi la iea calului, pe care călăria **Tătarul** și i zădărnici fuga; cățeaua fú tirată în fuga calului până în apa, ce curgea prin apropiere, unde **Haroboe** se oprí o clipă spre a o ucide, căci nu-i lăsa calul să mergă în fuga mare, însă fú Țintit de o săgeată a unui arcaș de munte român și **Tătarul** cădú. Un alt **Român** sbura ca vântul în mijlocul rîului și-i tăia capul; cățeaua murise, fiind pălită réu de **Haroboe** capul cu coiful cel încornurat al **Tătarului** fú pus într'o lance pe malul apei. **Dragoș** ridică o biserică pe locul învingerii și numi acel loc **Bourenii**, pe care îl dăruí ostașului ce a omorít pe **Haroboe**. Aici nu târđiu, se făcú un sat ce este și aȚi și se chiamă **Bourenii**, în susul apei, care fú numită **Moldova**, după numele cățelei lui **Dragoș**, omorítă în luptă pentru stăpânul său, în această apă.

IV.

Căutarea și găsirea **Brandei**.

Sihastrul Coma își împlinise cu sfințenie datoria de creștin și de bun **Român**, el împlinise dorința lui **Kaliman**, se dusesese în **Maramureș**, făcuse cunoscut lui **Bogdan** și **Dragoș** cele întemplate cu **Branda**, isbutise a scula pe toți **Români** în potruva **Tătarilor**, își ajunse Ținta; căci căpetenia lor, **Haroboe**, fú ucis de **Români**.

Acu veni la bordeiul **Rebecăi** să povestescă lui **Kaliman** isbinda săvêșită, veni împreună cu **Dragoș** și **Bogdan**, cari élară dela **Kaliman** și **Negrilă** mântuirea **Brandei** din **Romidava** și fuga ei împreună cu **Gramen** și **Humă** la muntele **Pion**, în pescera **Dochiei**, de frica **Tătarilor**.

Bogdan, cum auđi aceste mărturisiri, púrcese în partea locului spre **Pion** cu bătrânul puscine lângă el și cu o cetă de voinici să-și găsescă mirésa.

Am povestit, iubite cetitor, cum s'a depănat vremea ca așa pe mosor iute și degrabă în lupte crâncene între horda de **Tătari** a lui **Haroboe** și cetele românești de sub conducerea lui **Bogdan**, și am lăsat pe **Branda**, rătăcind prin munții cutreierați de urși, lupi, cerbi și căprioare, im-

preună cu tovarășii săi de suferinți și de nevoi, **Humă** și **Gramen**. Suntem datorți acum să vedem, ce au făcut ei, pe unde au mers, unde au ajuns, unde au poposit.

După ce fugarii au plecat din bordeiul **Rebecăi** și s'au înfundat în desișul codrilor, neavând ca Țintă decât țiclăul muntelui **Pion**, au mers Țile și nopti fără odihnă, au dat de-a dreptul și n'au cotit pe cărări ori poteci până ce au ajuns la pòtele doritului munte, unde stânci colțurose și îngrozitor de mari stau rostogolite de cutremure din deal în vale și trãsinite de desele fulgere.

În acel munte, într'o pesceră adencă și de nimeni străbătută, aflau scăpare numai femeile pribege, căci bărbaiilor nu le era iertat a călca în acea pesceră, unde locuia **Dochia** feta lui **Decebal**, prefăcută în stâncă, după cum se povestesc în acele părți. Pe lângă statua *zinei* **Dochiei** făcătoare de bine și dătătoare de ajutor femeilor nenorocite și fugărite de barbari, trăia tot-deuna câte o bătrână sihastră ce îngrijia de nenorocitele, ce căutau scăpare în pescera acestei mântuitoare.

În vremile, de cari vorbim, trăia acolo o sihastră cu numele **Nona**. Ea avea o cerbòică îmblândită, și cărei pui trăiau

cu plebea iritată, se ridică și dîse: „Noi toți vom merge îndată la împăratul și-i vom arăta toate rugămintele Văstre“.

Numai decât membri dietei au și plecat la împăratul între strigăte de bucurie cum nu mai auzise Viena. Mulțimea turbată însă nu se liniști, sparse ușile și toate ferestrele palatului dietei și sfărma tot ce aflase prin saloane. De aici ecesele se strămutară pe strade, unde poporul se adună cu decile de mii. Studenții începură să cuvinteze poporului. Comandanții trupelor, cari au fost trimise să păzescă ordinea, convocară poporul să părăsescă stradele, că la oas contrar vor fi siliți să dea porunci a se pușca. Poporul însă nu se mișcă din loc, er studenții îi cuvintau mereu. Atunci se întimplă, că soldații descărcară armele; câți-va din popor și studenți cădură morți, er alții fură răniți. Acestă baie de sânge nu băgă frică în demonstranți. Câți-va din ei ridicară cadavrul unui student ucis de un glonț și-l purtară pe toate stradele mai principale până în apropierea palatului împăratesc.

Revoluția acestă abia putu fi sufocată a doua zi. Ea a avut ca urmare, că împăratul Ferdinand ordonă să se proclame libertatea tiparului și formarea unei garde naționale, er a treia zi, 15 Martie, a promis convocarea unei adunări de reprezentanți din toate părțile monarhiei cu scop de a compune un proiect de constituțiune generală. Tot ca urmare a acestei mici revoluțiuni, principele Metternich și colegii lui în ministeriu, s'au retras dela guvern, venind în locul lui contele Kolovrat.

O comună saso-română sub pază polițienescă.

„Kronst. Ztg“ aduce scirea, că comuna Drasu (Draas) din comitatul Odorheiului se află sub pază polițienescă și acestă în urma denunțării notarului Iohann Lurz de acolo.

Poporațiunea acestei comune, Sași și Români, sunt foarte nemulțămiiți cu acest notar, din cauza unor abuzuri ale acestuia, comise în paguba lor. Deoarece aceste abuzuri le-a constatat geometrul Frideric Schunn, ce se afla în serviciul inginerului de comasare Müller din Reghinul săsesc, ura notarului se îndreptă mai ales în contra acestuia și apoi în contra preotului săsesc Iohann Leohardt, care s'avea bine cu geometrul și ținea parte poporului.

În urma nemulțămirei poporului numitul notar și-a cerut pensiunea. Până a i-se rezolva cererea însă el făcu diferite denunțări contra lui Schunn. Prilegiu i-a dat, că acesta a dis odată cu ocaziunea unei petreceri, de ce pun tot steguri unguresci și printre ele nu și unul săsesc? Schunn se fi mai dis odată la masă în birt,

pe lângă dîsa. Acea cerbăică purta, între corno o cruce ca semn de a ei îmblândire și pe ori-ce străină, ce rătația p'acolo o conducea până la pesceră.

Fugarii Gramen, Humă și Branda, istoviți de necdihnă și îndelungă căsătorie, tot fugind prin prăpăstioșii munți, se apropiară de pesceră. Ajunseră la poteca ce d'adrepul ducea în pesceră, care era așa de aprôpe, încât s'ar fi vădut decă n'ar fi fost dosită de gróznice stânci și bētrâni copaci. Se întelnică cu ciuta ce păscea iarbă verde de pe o încăntătoare pajiste, și zărindu-i crucea dintre micile-i corno, îndată le și veni în gând, că sint lângă pesceră.

Humă și Gramen se opriră locului spre pază. Gramen pe cotoșele unei stânci din marginea potecii, er Humă la pôlele ei privegheau pe rënd și pândiau să vadă s'au măcar se audă, decă Branda a ajuns în pesceră și ce face.

Ea, mergend pe urma ciutei, se trezi de-odată în pesceră la picioarele Dochiei, cădu în genunchi, cuprinsă de spaimă și de înfricoșare la vederea stâncilor, ce steteau spânzurate d'asupra capului s'au, ca și cum ar fi fost puse cu mâna. Privind cu ochii țintă la fata lui Decebal, prefăcută în

că „Români au un viitor“. Apoi notarul, despre care e vorba, a denunțat și pe preotul săsesc ca Sas ultraist dîcend, că el face să se scrie protocoalele comunității în limba germană. El și Schunn au mai fost denunțați, că agită în contra statului și că afită poporul, mai ales Schunn. Preotul mergend odată la fișpanul acesta i-a dis, că Schunn trebuie să se ducă din comitatul Odorheiului, căci nu se pôrtă cum se cuvine unui cetățen ungar.

În urma acestor denunțări s'a dus vice-șpanul în comuna Drasu și a ținut un interogatoriu cu Schunn, adecă l'a luat la întrebare. Vice-șpanul cu fișolgbiroul au cercetat și scôla săsescă, a fost și gendarmeria în ziua acestă în comună.

Preotului nu i-s'a întemplat nimic. Dér primarul satului a primit poruncă, să facă arătare la vice-șpanul, îndată ce se va ține o adunare fără permisiunea lui. Comuna Drasu stă dér sub pază polițienescă.

SCIRILE ĐILEI.

— 28 Februarie v.

Dela comună. În ședința reprezentanței orașului nostru dela 10 Martie n. primăria a propus alegerea unei comisii de 7 membri, care să facă propuneri, în ce mod să se serbeze din partea orașului Brașov jubileul de 50 de ani a domniei Majestății Sale. Protopresbiterul evangelic, sprijinind propunerea și-a exprimat dorința, ca comisiunea să aibă în vedere cuvintele manifestului, ce l'a adresat Majestatea Sa la suirea Sa pe tron „cătră credinciosul popor săsesc din Ardeal“. A citat apoi un pasagiū, în care monarhul recunoșce jertfele aduse de poporul săsesc pentru monarhia, pentru drepturile casei imperiale, tron și stat și le promite scutul prea înalt. La propunerea avocatului Dr. Lurtz s'a primit ca cuvintele citate să fiă luate în procesul verbal. S'au ales apoi în comisiune d-nii senatori Alesius, protopresbiterul Oberth, presbiterul Hubbes, protopopul Băiulescu, Dr. Fleckenmacher, L. Miess și Dr. Lurtz. Comisiunea va fi presidată de cătră primarul.

Să sărim în ajutorul țeranilor! La Brașov s'a făcut în tómnă trecută și în decursul acestui an un comerț de bucate extra-ordinar, fiind aduse aici din România mai multe mii de vagoane de cucuruz, care acum se transportă în alte părți ale țerei pe unde e lipsă. Din mai multe comune din Ardeal au sosit la Redacția noastră întrebări, cum ar putea să se procure mai cu înlesnire bucate de aici, ca poporul să scape astfel de ghiarele cămătarilor, cari profită de acestă situațiune strimtorată a bieților plugari imprumutându-le bucate, până la

tómnă cu prețuri esagerate, s'au dându-le de exemplu acum o ferdelă, pentru ca la cules să capete două. Decă însă s'ar întempla, ca culesul să fiă slab, atunci bietul țeran va rămâne înglodat pôte pentru tot-deuna. Preoții și alți fruntași ai poporului li-ar pute veni în ajutor adresându-se cătră băncile noastre, de cari avem în fiă-care ținut. Acestea să procure apoi bucatele de lipsă și să le împartă între plugarii lipsiți. Prin acestă s'ar pute aduce mari servicii poporului strimtorat, căci de-o parte ar primi bucatele cu procente creștinesci, er de alta în cazul, când la tómnă culesul ar fi slab, ar pute amana termenul de plată pe lângă o camată numai de 8% și așa țeranul n'ar fi espus de-a căde victimă în mâna cămătarilor. Exemplu vrednic de urmat a dat în privința acestă d-l Aurel P. Barcianu din Orăștia, care a fost dîlele aceste anume la Brașov ca să procure bucate pentru țeranii din părțile Orăștiei și Mercurei. După socotela d-sale, cu ajutorul băncilor române din Orăștie și Mercurea s'ar pute imprumuta ferdela cu 1 fl. 15—1 fl. 20 cr., care sumă va fi a se plăti numai la tómnă. Unde poporul nostru se află în asemenea lipsă de bucate, fruntașii să nu întărđie a se pune în înțelegerile cu băncile, făcend asemenea fraților noștri dela Orăștie.

Sesiunea generală a Academiei române din Bucuresci se va deschide Marța viitoare, în 3 (15) Martie. În sesiunea acestă, după cum comunică „Familia“, au să se țină două discursuri de recepțiune: unul din partea d-lui Preposit capitular din Blășiu Ioan M. Moldovan, președintele Asociațiunei, er altul din partea d-lui Saligny, ales membru în sesiunea generală din anul trecut.

Succesul unui tiner ardelean. Din Bucuresci ni-se scrie: „Monitorul Oficial“ dela 20 Febr. v. c. aduce scirea, că dintre opt candidați la postul de farmacist-șef pentru două locuri devenite vacante la spitalele Eforiei din Bucuresci, a reușit întâiul d-l V. H. Hancu, care e numit definitiv prin decret regal farmacist-șef la spitalul de copii din Bucuresci. D-l Hancu este unul dintre acei tineri ardeleni domiciliați în România, cari numai onore fac compatrioților lor de acasă. Studiile și le-a făcut la gimnasiul din Blășiu, unde s'a susținut prin propriile sale jertfe și a fost un student eminent, venind în România s'a înscris printre studenții scôlei superioare de farmacia. După terminarea studiilor universitare și obținerea licenței în studiile farmaceutice, a fost primit în armata română ca sublocotenent. La începutul anului acestuia, după un examen strălucit, a fost înaintat la gradul de locotenent, er acum, eșind din armată, îl vedem ajuns în frumosul

post de farmacist-șef la spitalul amintit. — Un transilvănean. — Urăm d-lui Hancu succese mai mari în cariera sa.

Casă națională în Arad. Fruntașii români din Arad, împreună cu meseriașii și cu poporul nostru de acolo, au luat Dumineca trecută hotărîrea să clădescă în Arad o casă națională, în care să se țină toate convenirile, întrunirile și petrecerile românesci. S'a ales o comisiune, în frunte cu d-l Nicolau Oncu, care va avé să lucreze un plan în privința acestă. S'a hotărît să se dea acțiuni de câte 5 fl., er banii adunați pe acestă cale se vor considera ca împrumut, avend a-se înapoia pe rënd acționarilor, dér fără de interese. Clădirea, după ce se vor plăti cheltuelile, va fi dăruiată comunei bisericesci. Foile unguresci sunt superate foc și caută să deștepte tot felul de bănueli, numai ca guvernul și organele lui să zădărnicescă cumva planul Românilor Aradani.

Promoțiune. Vineri în 11 Martie s'a făcut în marea sală festivă a universității din Viena sub prea înaltul protectorat al Majestății Sale Impăratului promoțiunea de doctor în filosofie a d-lui Harold Steinacker. Tinerul doctor este fiul fostului deputat al cercului Helhii (comitatul Brașovului. E. Steinacker).

Un Almanach al învățătorilor. D-l Iosif Velcean, învățător român în Recția montană, a hotărît să edea pentru anul școlar viitor un „Almanach portativ al învățătorului român“, care va cuprinde cestiuni cronologice, genealogice, calendaristice, tipicale, economice, postale etc., cestiuni școlare atât pentru scôla de tóte dîlele, cât și pentru cea de repetițiă, statistica elevilor după an, religie, naționalitate etc., șematismul ambelor metropolii a tuturor dieceselor gr. or. și gr. cat., șematismul reuniunilor învățătoresci române de ambele confesiuni etc. Apoi în partea literală diferite tratate religioșe-morale, istorice, economice pedagogice etc. etc. D-l Velcean face apel la cărturarii români, cari ar voi să lucrede pentru partea literară, ca să-i trimită lucrările până în 15 Mai n. c. cel mult.

Din dramele amorului. În comuna Holboca, din județul Iași (România), s'a întemplat dîlele trecute o dramă foarte mișcătoare. În acel sat este o fată tineră prea frumoșă. Frumșetea ei răpise inima a doi flăcăi din sat, anume Gheorge Enea și Ion Sofronie. Amândoi o iubeau cu pasiune. Din acestă causă tinerii se priveau cu ochi rei și cu nēcaz în suflet. Dîlele trecute se întelnesc și din una în alta se dau în vorbă despre iubita inimei lor. O certy violentă se născu întrețoei doi flăcăi. Atunci Gheorge Enea scose un cuțit și dă trei lovituri ri-

statuă de pētră, după a sa rugăciune spre a nu căde de vie în mâna vrăjmașilor tălului s'au, își ridică gândul la Dumneșul creștinilor și al Românilor, carele a scos din multe belele acestă țără și i-se rugă, ca mai bine să se prefacă și ea în pētră ca Dochia, decă să cadă în mâna Tătarilor, ce o urmăriau.

Ostenită de atata cale grea ce călcase, de atata neodihnă și ademenită de murmurul părăiașului, ce, revărsându-se din sinul statuei, șerpuia prin flori și ierburi, adormi fata un som ușor pe stratul de mușchiū.

Pe änd Branda își odihnia oșele chinuite de atata trudă, veni Nona, sihastra acelor pustietăți, și vędend dormind la picioarele Dochiei pe acestă frumoșă nenorocită, nu-i strică somnul, ci ședea veghiând la capul ei, așteptându i deșteptarea, spre a o cerceta despre nevoia și desnădejdea ce a adus-o în acest pustiū.

Se trezi Branda din somnu-i ce-i mai potolise obosela, și vędend pe sihastră lângă dîsa cu blândetea și cuvioșia ce îi erau zugrăvite pe față, se bucură că bunul Dumneșu n'oi aici n'a părăsit-o, ci i-a trimis o mângăere. Nona luă de mână pe tineră și mahnita fată și o duse în o altă

peșteră alătura cu a Dochiei, ce era locuința sa. Aci, dându-i de mâncare ore-cari rădăcini și ierburi hrănitore, precum și pome sēlbactice, ce se fac pe acolo, fata prinse puțină inimă și începă plângend cu amar a-și istorisi cu de-amēnuntul al s'au nenorocit pas din casa dragilor s'ei părinți.

Povestirea nenorocitei sale vieți storcea șiróie de lacrimi din vioii ochi, pe sbărcóii obraji ai bētranei pustnice.

„Taci, draga maichii, dîse ea nefericitei fete, căci Dumneșul părinților noștri, care a încercat atât de mult pe frații noștri Români și i-a păstrat vécuri întregi prin nămolul litfelor străine, îți va ajuta și ție să scapi de urgia păgână și să-ți veđi implinită dorința, după atata amar și chin. Șeđi și te odihnesce, căci Dumneșu e cu noi“.

Inserase de mulțisor. Nora așternu pe un mindir de iarbă uscată, o blană de urs; pe ea se culcă Branda și așpi un somn de viēță dātător; er Gramen și Humă păziau cu credință poteca, ca să nu se strécóre cine va în peșteră, unde dobēndise sálaș stăpána lor.

Gramen priveghia de pe culmea stâncii, Humă mai în vale. De-odată zăriri doi Tătarī, din cei ce urmăriau pe Branda,

inarmați până în dinși și înaintând spre potecă. Gramen repeđi, cu a sa prascie, o piētră colțuroșă drept în capul unuia din Tătarī, care cădu mort la pământ. Tot în acel moment celalalt Tătar ținti o săgēta otrăvită drept în spatele lui Gramen. Humă se repeđi cu o măciucă asupra Tătarului rămas viu, se luară la luptă, și se luptară până ce amēndoi se prăbușiră în rîpa prăpăstioșă, ce era alături, încât până în fundul văii amēndoi s'au făcut în mii de bucăți.

În numărul viitor vom vedé sfērșitul povestii noastre.

(„Albina“)

I. N. Ciocan.

Când pisica nu-i acasă șórecii jócă pe masă.

(Amintiri, de 2 b.)

Eram cu 16 ani mai tiner și, fiind-că nici acum nu sunt bētrân, e lesne de priceput, că pe vremea aceea eram tocmai în anii de tinerescă sburdălnicie, cu inima plină de doruri și dorinți, cu capul plin de ideale și... fumuri.

Crescut în libertatea și plăcerea, ce o oferă viēța dela sate, mă simțiam străin și

valului său Sofronie. Acesta fu dus la spital, ér Enea se află arestat. Acéstă dramă a produs o adenoă impresiă în tot satul.

Furt cu spargere. Ađi nópte s'au întâmplat în oraşul nostru două casuri de furt cu spargere. Primul a fost la prăvălia lui Julius Teutsch (Têrgul cailor), de unde s'au furat 13 fl., ér al doilea în biroul Martin Copony (Strada porţii), furându-i-se o piesă de aur şi câţi-va franci.

Concerte. Musica oraşenescă, după cum am mai anunţat, va da mâne, Duminecă în 13 n. c. un concert în Redouta oraşului cu următorul program: 1) „Marşul Touriştilor“ din operetta „Der Hochstapler“ de Gustav Meyer. (Nou); 2) „Ouvertură“ la „Hebriden“ de Mendelssohn; 3) „Civil şi militar“, vals de Ziehrer. (Nou); 4) „Berceuse“, Violin-Solo de Simon. (Nou) (D-l Kroupa); 5) „Dormi!“ cântec pentru corn de Villacross; 6) „Salutare la Rusia“, fantasia pentru flaut de Popper (d-l Ploss); 7) „Ouvertură“ la povestea „Cenuşotca“ de A. Brandner; 8) „Jocuri unguresci“ compuse de Ristits; 9) „Neue Wiener Volksmusik“, mare potpourri de Komzák; 10) „Inimă de copilă“. Polca mazur, de Meyer. (Nou); 11) „Willst Du mit?“ vals din operetta „Der Hochstapler“, de G. Meyer. (Nou). — Tot mâne va concerta şi taraful de lăutar a lui Dick în restaurantul Fleischer (lanura). Inceputul la 7 şi 1/2 ore séra. Intrarea liberă.

O carte postală este de ajuns, ca să ajungă cineva în posesiunea **colecţiunii complete de mostre şi a jurnalului ilustrat** de modă din Grand Magasin „Au prix fixe“ Wien I Graben 15, care reprezintă moda în chip escelent. Atragem atenţiunea asupra inseratului „Grand Magasin Au Prix“ *Brüder Hirsch, nur Wien Graben 15.*

Visite ofiteresci. Astăzi au sosit în oraşul nostru cu trenul accelerat dela 2 ore 19 m. ofiterii români, cari au venit din Ploesci, ca să întorcă visita, ce li-au făcut-o în 9 Februarie st. n. a anului curent ofiterii din garnisona Braşovului. Aceste visite se făcură pe baza de invitaţiuni reciproce din partea corpurilor ofiteresci dela Ploesci şi Braşov.

Din Ploesci au sosit cu totul 17 ofiteri ai garnisonii de acolo de tóte armele. sub conducerea unui Locotenent-colonel. La gară unde se adunase lume multă, erau aşteptaţi de vre-o 20 ofiteri din garnisona noastră de tóte armele, dela armata comună şi dela honveđime, sub conducerea d-lui locotenent-colonel *Finger* al regimentului Nr. 2 de infanteriă. După-ce s'au salutat şi prezentat reciproc, se urcară în trăsură şi porniră în oraş, mergând tot doi câte doi, un oficer dela noi cu unul dintre óspeţi. Nu s'a făcut nici un fel de manifestaţiă la gară. Când óspeţii români s'au

dat jos din vagonul de salon, ce li-s'a fost pus la dispoziţiă, s'a auđit din depărtare numei un singur „Eljen“ răguşit.

Din partea autorităţilor civile nu s'a văđut la gară nimeni, afară de senatorul *Alesius*, care, se vede, a bineventat pe óspeţii Ploesceni înlocuind pe primarul oraşului.

Óspeţii au descălecat la hotel „Europa“, unde li-s'a pregătit locuinţa. La 7 ore séra se va da un banchet în onórea lor, ér la órele 9 vor visita petrecerea arangiată de casina oficerilor din loc. Mâne înainte de améđi se va produce în onórea óspetilor români în noua casarmă de cavaleriă din Braşovul-vechiu un joc de călăriă din partea oficerilor de husari şi un Caoussel cu patru tunuri din partea artileriei. Din incidentul acesta noua casarmă de cavaleriă este împodobită cu tricolorul României, cu stégul negru-galben şi cu tricolorul unguresc, apoi cu emblemele ambelor state şi cu portretele Regelui Carol şi al monarhului nostru. Conform programei de primire, ofiterii ploesceni vor visita şi casarma honveđilor, unde li-se va oferi un dejun. Duminecă după améđi se vor reîntórce la Ploesci.

Din Bucovina.

— Martie 1898.

Devenind vacant postul de Egumen în st. Mănăstire Suceviţa, s'a scris din partea Consistoriului concursul spre ocuparea acestui post şi s'a denumit de comisariu pentru alegerea unui nou Egumen înalt prea Cuvioşia Sa D-l Archimandrit-Mitrofor şi Inspector al Mănăstirilor *Miron Calinescu*, care în 11 (23) Septevre 1897 a şi făcut alegerea numită, fiind ales unanim din partea Conventului vrednicul şi mult meritatul paroch şi esarch din enoria Margina: Prea Cucernicia Sa D-l *Vladimir Renney de Herszeny*. Primind apoi nou alesul Egumen ordinul Consistoriului de a se înfăţişa spre acest scop în sfânta Mănăstire Dragomirna, de a primi Basaforul şi ulterior şi Mantia, a şi urmat acestui ordin, intrând în starea monachală, dându-i-se numele călugăresc *Vasilie*, apoi a fost chiretesit de înalt Prea Sfinţia Sa D-l Archiepiscop şi Metropolit *Arcadie Ciupercovič* în ziua sfinţilor trei Ierarchi, chramul bisericii seminariale, ca Protosincel şi Egumen al sfintei mănăstiri Suceviţa.

Aici voim mai întâi a aduce o scurtă biografiă asupra persoanei nou denumitului Egumen Vasile Renney de Herszeny. Părintele Renney s'a născut la anul 1843 în comuna Burla; aici a fost tatăl seu preot şi mai pe urmă protopresbiter. Dênsul se trage dintr'o familiă vechie boierescă. După terminarea studiilor gimnasiale, filosofice şi teologice s'a chirotonit de fericitul episcop, mai pe urmă Archiepiscop şi Metropolit al Bucovinei şi Dalmaţiei Eu-

geniu Hacman la anul 1869 în preot şi s'a trimis ca administrator parochial la enoria Romanesci.

În 1875 fu denumit de paroch la enoria Margina, unde a păstorit prin un restimp de 23 de ani, escelând prin o prudenţă deosebită pastorală şi blândetă părintescă, așa încât și-a câștigat încrederea și iubirea cea mai devotată a parochienilor săi. Cunoșcând meritele sale și prea iubitul nostru Archiepiscop și Metropolit Arcadie, îl chiretese în anul 1896 în esarch cu distincțiunea de brâu roșiu. Devenind apoi văduv, a trecut din cinul secular la cel regular și fu ales în an. 1897 de Egumen, ér în anul 1898 în 11 (23) Februarie a fost și introdus de Egumen la sfânta Mănăstire Sucevița.

În amintita și a sosit delegatul consistorial, I. P. C. Sa părintele Archimandrit-Mitrofor și Egumen al sfintei Mănăstire Dragomirna, Desideriu Cozub, în enoria Margina, fiindu-i încredințat din partea Consistoriului introducerea noului Egumen. Pornindu-se amândoi Egumenii cam pe la 11 ore a. m. din Margina, au fost petrecuți de un banderiu de călăreți și de o mulțime foarte mare de parochieni tot drumul; sosind între strigătele frenetice a miilor de poporeni „se trăescă“ și „vivat“ pe hotarul Suceviței, i-a întâmpinat un alt banderiu de călăreți din Sucevița cu o mulțime foarte mare de poporeni de aici. Înainte de 12 ore sosind la întâiul portal al Mănăstirii, unde i-au întâmpinat d-l administrator parochial *Zaharie Percecu* și învățătorul *Fedorciuc* dimpreună cu toți școlarii și școlărițele, cari toți formau împreună cu poporul numeros și cu antistele comunal un șpalier foarte frumos. La al doilea portal aştepta întreg conventul împreună cu vicariul lor *Silvestru Tonigari*, postându-se în porță în două rânduri, fiind toți îmbrăcați în Mantie, er ieromonachul *Nectarie Prodanciuc* și Diaconul *Gerasim Prelipceanu* îmbrăcați în ornate și ținând sf. Evangelie și sfânta cruce în mână.

Scoborindu-se amândoi Egumenii din trăsură, s'au îmbrăcat amândoi în Mantie și sărutând sf. Evangelie și sf. cruce, a fost primit noul Egumen de vicarul mănăstiresc cu pâne și cu sare, de unde apoi s'au condus la tragerea camanelor și buibuitul secălușilor și cu strigăte entusiaste din partea numerosului popor „se trăescă“ și „vivat“, în sfânta biserică, unde a făcut mai întâi rugăciunea de mulțămire și doxologia pentru noul Egumen, apoi l'a introdus delegatul consistorial, D-l Archimandrit Cozub, pe noul Egumen prin o cuvântare foarte nimerită, recomandându-l Conventualilor de Egumenul și stăpânul lor, pe care au de acuma înainte a-l recunosce, a-l onora și a-l asculta. Apoi l'a învitat pe noul Egumen de a-și ocupa strana egumenescă, dându-i și cărja, și a-și ceti reversul de Egumen.

După această a felicitat ieromonachul *Nectarie Prodanciuc* pe noul Egumen în numele conventualilor prin o cuvântare foarte potrivită, la care a răspuns D-l Egumen prin un discurs escelent atât către conventuali, cât și către mulțimea indesită de popor, arătându-le mulțămirea sa.

Finindu-se prin această actul introducerii noului Egumen în biserică, s'a condus în locuința sa. După masă a predat delegatul consistorial noului Egumen cheile bisericii și ale porții dimpreună cu sigilul Mănăstirii, prețioșele, ornatele bisericesc, actele și biblioteca mănăstirescă. Mulțămind apoi noul Egumen conducătorului interimal, vicarului sfintei Mănăstiri *Silvestru Tonigari* pentru esacta conducere pe timpul sedis vacanței, s'a finit cu această actul introducerii.

Nectarie N. Prodanciuc.

Beutura-l sêrăcesce și-l desonerăză pe om.

Dialog (între sătenii *Vasilie* și *Dumitru*).

V. Bună séra, nene Dumitre; bine te-am găsit sănêtos!

D. Bine-ai venit sănêtos, nepôte, dér cu ce veste ai mai venit pe la noi?

V. Cu veste bună, nene Dumitre; am venit să te mai vêd ce mai faci, ca să mai stăm și amêndoi de vorbă, și să mai scurtăm din nópte, că și așa e prea lungă.

D. Bine-ai făcut Vasilică, treci și șeđi la noi.

V. Vê mulțămesc de ședere, c'am tot șeđut. Dér ce mai faci, nene Dumitre! Nu te-am mai vêđut de mult nici pe la biserică, dóră-ai fost bolnav?

D. De bolnav n'am fost bolnav, mulțumesc lui Dumneđeu și Dumitale de întrebare, dér cu treburi multe: mai prin casă, mai prin curte și mai prin grajd pe la vite, căci de când mi-s'a dus feciorii la cătănie, am rēmas și eu singur ca un cuc și fără nici un ajutor.

V. Apoi să fim numai sănêtoși, nene Dumitre, ca să putem isprăvi tóte, căci fără muncă și fără nēcaz nu putem trăi. Mâne, poimâne îți vor veni și feciorii acasă și atunci o să mai scapi și d-ta de atâtea griji.

D. La asta mă gândesc și eu Vasile, ca să-mi vie feciorii acasă. Cel mai mare de trei ani au fost în tómnă de când e dus în Bosnia. — Unde pēcatele va fi și aia? — ér' cel mai mic e dus la Viena.

V. Și cum de n'a venit și el acasă cu ceilalți feciori, nene Dumitre?

neîndemânatic între zidurile oraşului, unde eram trimis de tata spre procopselă, și în órele libere, sătul de greoiul miros al școlii și de pânditorii ochi ai profesorilor, adese-orî eșiam la câmp, de unde cu duioșie priviam spre drăgălașul meu sat natal, de care deđi de chilometri mă despărțiau. Și mă duceam cu gândul până acasă, vedeam bine pe toți ai noștri împrejurul mesei, în mijlocul căreia fumea mămăliga galbenă și rotundă, ca o lună plină; vedeam câinii aşteptând la ușe cu neastêmpêr, îi audeam cum se reped și latră așa în vânt, ca să-i audă cei din casă și să nu și uite a-le da și lor convenita porțiă; zăream pe moș Cătănoiu deretecând prin curte câte ceva, cu pipa în gură și cu mustățile îngălbinite de fum și mă pomeneam, că și gura și ochii îmi lăsau apă.

Odată vine la mine colegul meu Saia și mi face propunerea, ca împreună cu vr'o doi prietini să mergem în feriile Crăciunului pe vre-o două zile la unchiul său, notariul D. într'un sat din apropiere. Am primit cu mare bucurie această invitație și aşteptam cu dor ziua plecării. Lângă noi s'a asociat și colegul Moise și locotenentul C., ađi major.

Sosind ziua destinată, ne-am pregătit de drum, ceea ce am făcut foarte repede, căci n'am avut alta de făcut, decât se ne tragem mânușile, să ne luăm bastonașele și să ne ridicăm gulerile paltónelor, spre a pute înfrunta asprimea iernei.

Veseli, ca pasărea, ce scapă din colivie, ușori la pași și la punși, mergeam cu locotenentul în frunte pe drumul de țeră, ce ducea la unchiul lui Saia.

Un vânt rece amestecat de zăpadă ne înroși palidele fețe și o brumă ușorică se acăță de pufoșorul de sub nas, care abea începea a „mîji“.

Cu glume și cântece mergeam pe drum înainte, întrecându-ne care de care să facem mișcări mai caraghióse.

Intr'un loc drumul scobóră spre devale, ér în urma noastră se aude uruitul unei căruțe. În ea se afla un Sas, care mâna repede la vale. De odată colegul Moise începe a striga după Sasul, care trecea pe lângă noi: Jupâne, jupâne! opresce că-i primejdie! Cu greu putu Sasul ținea caii în loc, și cu privirea întrebă pe Moise, că ce e? — Da nu veđi domniata că se învêtesc rótele dela căruță? — dișe Moise,

ér noi trântirăm un hohot de ris. Sasul, vêđându-se păcălit, am băgat eu de sémă, că ar fi avut poftă să tragă o injurătură, dér noi fiind că eram patru, ér el cu cai cu tot trei, a plecat, ér injurătura 'i-s'a oprit în gât.

După o călătorie de vre-o trei ore am ajuns în sat și curând după aceea în spațioasa curte a notarului. Aci am vêđut o trăsură cu caii prinși gata de drum. Era trăsură notarului. Când am intrat în casă, notarul și soția sa erau gata să ese învêluiti în bunde blănite. Nu știu ce impresie le va fi făcut sosirea noastră, destul că notarul ne dișe: „Ați nimerit cam réu, căci noi étă-ne gata să plecăm la oraș pe vre-o două zile, dér pentru aceea fiți bine veniți. Ecă, nepôte, — continuă notarul adresându-se către Saia, — aici sunt cheile dela pivniță, dela cămară și dela odăi, și dincóce e baba Fira, o femeie de tótă încrederea, petreceți-vé cum vê place și mâne séra să vê aflăm tot aici!“

Cu acestea plecară, éră noi îi petrecurăm până la porță. În sufletul nostru simțirăm aceeași bucurie, ce o simt nisce copii rēsfetați, când plecă părinții lor de acasă și îi lasă singuri. Abia ne puturăm

stăpâni bucuria, ce ne preocupa, sciind cheile în mâinile noastre.

După-ce ne-am desamortit nișel de frigul ce-l strinsesem în spate, am început să vizităm cămara, pivnița și tóte odăile celelalte. Am rēmas satisfăcuți cu ordinea și mai cu sémă cu conținutul lor.

Am fi voit bucuros să facem și „scontrarea cassei“, să vedem cum stă notarul și în privința banilor, dér din întêmplare uitase să lase și cheia aceea drăgălașului său nepot.

Intr'aceea baba Fira ne gătise o masă boierescă, la care ne-am și așeđat, fără a aştepta să ne mai róge.

După masă ne-am apucat de un „preferanț“ așa de trecere de vreme. Când acest joc începú a ne plictisi, fiind-că îl jucam fără nici un interes, căci bani nici unul nu prea aveam, veni Saia cu o nouă și unică idee de felul său, adecă să jucăm „21“ pe vin. Și étă cum: Unul da banca. Cel ce câștiga trebuia să bea la moment atâtea pahare de vin, pe câte anunțase că ia fôie, ér deócă „tropa“, cantitatea aceea de vin întra în bancă, adecă în pântecul bancherului. Nu cred să fi venit de 2-3 ori rëndul la fiă-care să dea câte-o bancă și

D. N'a venit, căci pe semne ar fi ajuns și el șarge mai mare și l'au mai oprit, că are mult de lucru cu răgutele, ce au ruculit astă-tômnă.

V. O fi ajuns, că era deștept feciorul și cu învățătura bună de prin școli; étă, că nu te-ai cheltuit înzadar cu el.

D. Am cheltuit destul nu-i vorbă, dér când se mă bucur și eu de ei, s'a bucurat mai tare împăratul, că mi-a luat pe amândoi feciorii cătane.

V. Las', că-i bine, nene Dumitre, că-și pot face datoria și cătră țără și, decă știu câte lecută de carte, nici acolo nu e rău, căci nu sunt în rënd cu toți prostii — și apoi se deșteptă tare cu tisturile, căci învață și limba nemțescă mai mult ca 'n școlă.

D. Cu atâta mă mai mângăi și eu Vasile, că, decă feciorul ăsta al meu a ajuns strajameșter tot o fi știind și el ceva. Abia apuc să vie acasă și se-l însor, că moșia le-am păstrat'o, și, decă ar îngriji-o bine, pot s'o mai și înmulțescă. Am mai cumpărat și în zilele astea o văcuță, că nutreț avem berechet dela Dumneșu sfântul.

V. Am văduț'o și eu, când o aduceați dela țerg și mi-s'a părut frumôsă văcuța; rogu-te, cât ai dat pe ea.

D. Șapte-deci și opt și jumătate; n'am putut'o scôte mai estină, căci acum sunt cu preț vitele.

V. Nu e scumpă, nene Dumitre, căci văcuța e tinără și, se vede, și de nēm bun.

D. Nici eu nu ȳic că e scumpă după prețurile, ce umblă acuma, dér mai scumpă decât vaca ce o vëndu-se Ion Buturugă mai deună-ȳi; — scii buzatul ăla, de stă în capul satului!

V. Las' că-l știu, bată-l pustiul; ăla, de-l veȳi cât e ȳiulița de mare tot prin crășme!

D. Da, da; pęcătosul ăla.

V. După cum, am auȳit, nene Dumitre, amăritului aceluia îi ră-măsesse dela tată-său o gröză de moșie, scii tot inima pământului. Pe lângă aceea casă, grajd, șură, pluguri, patru boi, patru cai, vaci cu lapte și câte și mai câte acareturi, încât de ar fi fost om, ar fi putut să fiă astăȳi unul dintre fruntașii cei dintăi ai satului nostru. Și veȳi-l, Dòmne, aȳi a ajuns se-și vëndă și singura văcuță, cu carea-și hrănea copilașii, numai ca se-și pótă scăpa căscióra din datoria, ce a făcut'o pe rachiū la Ovreiul Itic. Eu am auȳit, că el ar fi plătit de douē

orī această datorie la Ovreiul, căci când a plătit'o întâi, n'a avut pe nimenea lângă el și amăritul de el nu și-a cerut nici obligația îndē-răpt, ér acum Ovreiul, care avea obligația în mână, l'a băgat în judecată.

D. Așa s'a întâmplat, nepôte, și nu e mirare, că li se întâmplă tot cam așa la astfel de omeni nechibzuiți, cari nu știu nici agonisi, dér nici chivernisi ce au. Ei, după ce rămân cu averi frumoșe dela părinții lor, în loc să se țină de trebă, se țin de crășme și, până nu-și papă tot nu se lasă, astfel că în căți-va ani creȳi că i-a spălat apa și în urma urmelor ajung atât ei, cât și copiii lor pe ușile altora. Ore nu l'ai cunoscut și d-ta pe Pavel Surduc și pe Neculae al Ciobanului, cari cu beuturile au ajuns cerșitorii, și ei și copiii lor?

V. Nu-i mai știu, nene Dumitre, că-i mult de atunci, dér imī aduc bine aminte de povețele, ce ni-le dădea dascălul Achim, pe când umblam și eu la școlă, Dumneșu se-l ierte, c'a murit. El ne spunea de multe-orī, când venea vorba, despre beuturi, ca să nu ne dedăm cu rachiul, căci nu numai că-l sērăcesce pe om, dér il și nimicesce. Copiii lui încă devin nisce schimonositori și nisce zărănciți, după cum îi vedem pe toți copiii omenilor bețivi.

D. Cam așa li-se întâmplă la toți omenii bețivi, nepôte Vasile, și tocmai d'aceea omul până trăeșce să trăeșcă cu cumpătare și cu socotēlă în tôte și atunci nici-odată n'are să-i mērgă rău, nici cu averea, dér nici cu cinstea.

V. E adevērat, că cumpătarea și socotēla sunt capul lucrului la tôte, și tocmai d'aceea aceste douē lucruri sunt și cele mai grele de ținut. En ascultă și auȳi ce sfaturii și povețele ne dădea nouă dascălul în școlă. El ne spunea: „Nu vē dedați cu beuturile, căci beuturile sunt înșelătore și atrăgētore; și decă te-ai împrieteni odată cu ele, atunci chiar să și vrēi să scapi de ele și nu mai poți până nu te-au tirit în mormēt, căci sunt foarte puții omeni de aceea, cari știu să și poruncēșcă lor inși-și și să se facă stăpâni peste poștele și patimile lor. De aceea voi să nu luați nici când beutură bețivă în gurile vōstre, pentru ca să nu vē ducă și pe voi în ispită și să cădeți în prăpastie“.

D. Nu pot să ȳic alta, făr'că vorbele dascălului vōstru au fost sfinte, dându-vē astfel de povețe in-

țelepte și folositoare. Și of, Dòmne Dumneșule, că bine ar fi când s'ar înțelepti odată și omenii noștri, ca să se lase de astfel de beuturi stricacioșe atât pentru binele lor, cât și al copiilor lor. Și ar fi spre fala noastră, ba chiar a nēmului nostru românesc, când noi Românii n'am avē atâția bețivi, pe cari spre batjocura lumii și spre rușinea lor îi vedem de multe-orī împletindu-se pe ulițele satului.

(Va urma.)

Domeșiu Dogar.

POVEȚE.

Castravetele ca mijloc de vîndere. — Sucul de castravete prospēt stors e o doftoriă foarte bună contra frigurilor, aprinderii sângelui, roșeța feței și scuiparea cu sânger, mai ales însē pentru oficioși, când se arată la aceștia roșeața obrazilor proprie lor. Sucul de castravete împrospătēază și întăreșce mistuirea, ușurēază plămânul și e un mijloc de asudare a pieptul. Il putem căpēta când tăiem castravetele în felii foarte subțiri, le presărăm cu sare și le stōrcem după 15 minute. Pentru a mări calitățile răcoritōre și de decompunere ale sucului, il acrim cu puțin oțet

(„Gaz. Tēr.“)

Lupul turbat și Fantōma.

— Fabulă. —

Din ce pricină, nu știu, — ci că turbase [lupul.

Din frig, cald, fōme, sete?... al naibei fiă [lucrul, —

Da, că turbase bine, atâta pot să spun; Și'n turb el o luase pe codrii ca nebun... Si-a fost, și-a fost așa,

Că'n turb el alunga Un nu știu ce:... Vedeniă 'nronutată...

De n'o omōră dēnsul, — pe el il papă [ndată.

Dér el vitez din fire ușor nu s'a pleca, Ci mai virvolnic, Dòmne, spre dēnsa apuca..

Fantōma? — drace-mi-te... tot înaintea lui.. Din ce fugia năprasnic,

Ea tot mai nehotarnic, Că veȳi era ca numai și numa 'n capul lui—

Și fuge blăstematul, păduri umblă pustelnic, Perireă-și prin fantōmă și cōle o vede și ic. —

...Dér ce-o iintinde vorbă; a fost așa și gata. Ori cum fugea nebunul — fantōma, blăs-

[tămata, Mergea tot înainte-i mereu tot hărțuindu-l. —

Din ce era turbare, mai tare turbându-l. „Ah! iadul tēu! — gāndesce, — eu tot

[te-o prăpădi!“ Și ghiarele-și ascute, și dinții și-i rinji;

Și sbōră nebuțatec, fantōma s'o sfășie; Fantōma?... nicăirea, ... el?... jos în pre- [păstie.

* * *

Voi lupi turbați de astăȳi, fantōme ce- [alungați

Vē cumințiți, nu cumva ca lupul să umblați. Farnaș. Koevari.

MULTE ȘI DE TÔTE.

Pepenele verde.

La o revistă ce improvisă în fața inamicului, Napoleon dădu pentru prima-ōră dotașii soldaților simpli numindu-i cavaleri ai imperiului, și în același timp membri ai legiunei de onōre. Recomandările erau făcute de șefii corpurilor; dér împăratul îngăduia ca militarii, cari credeau că au drepturi să vie la el și să le arate; pe urmă judeca și hotăra singur.

Se întâmplă, că un grenadir bētrân, care sa bătuse în Italia și Egipt, vēdēnd că nu-l strigă și pe el, veni singur să cēră crucea.

— Dér ce ai făcut ca să meriți această rēșplată? il întrebă Napoleon.

— Sire, în postul Iaffa, într'o ȳi când era o căldură înfricoșătore, v'am dat un pepene.

— „Iti mulțamesc și acum; însē darul acesta nu meriță crucea legiunei de onōre“.

— Atunci grenadirul care fusese rece, se înfierbântă și strigă:

— Dér ore nimicuri sunt șapte rāni ce le-am primit în luptele dela podul Arcole dela Lodi, la Castiglione, la Piramide, la Saint-Jean d'Acre, la Austerlitz, la Friedland... Un-spre-dece campanii în Italia, în Egipt, în Austria, în Prusia, în Polonia, în...

— Dér și împăratul ȳise întrerupându-l rīdēnd: „Cum te mai înflăcōrezi!... Cu astea trebuia să fi început, că prețuesc mai mult decât pepenele!... Te fac cavaler al imperiului cu dotașie de 1200 de franci... Ești mulțumit?

— Sire, eu vrēu mai bine crucea!... — Ai de fel crucea; te fac cavaler.

— Eu aș vrē mai mult crucea!... Și o ținea într'una cu crucea desi împăratul întrebuintă tôte mijlōcele ca să-l facă să înțelēgă, că titlul de cavaler al imperiului aducea și crucea legiunei de onōre.

El nu se liniști până când nu-i puse împăratul pe piept decorația și atunci el părū mult mai fericit de ea, decât de renta de 1200 franci. („Fōia p. toȳi“)

Intre douē prietene.

— O, bărbatul meu e foarte cum se cade, el bea 2 pahare de vin și la 10 sēra e acasă.

— Cu bărbatul meu e tocmai contrarul, el bea zece pahare și vine la 2 acasă.

ou toții recunoscūrăm, că Galilei a avut mare dreptate, când a susținut, că se învērte pământul și rënd pe rënd ne rēsturnarăm sub masă, căutând echilibrul, ce-l perdusem și pe care nu-l mai aflam.

Cât vom fi stat acolo, nu știu, dér când m'am deșteptat luminările erau deja aprinse. Baba Fira în timpul acela se vede, că și-a vēduț de ale ei treburii, căci când m'am sculat și am intrat în bucătăria, am vēduț, că cernuse o trōcă mare de făină să facă pāne. Cum a fost, cum nu, destul că voind să trec pe lângă trōcă, m'am împedecat de un corn al ei și am căduț cât am fost de lung în făină.

Sub presiunea greutății trupului, făina de pe margini a sburat în ambele părți învēluindu-mē cu totul într'un praf alb. Cu mare greutate m'am ridicat din trōcă, unde-mī lāsasem portretul, dér cu mai mare greutate mi-am soos făina din gură, pe care în momentul căderii, de spaimă, mi-o uitasem căscată.

Baba Fira dete un țipet de gröză și se uita la mine înmărmurită.

— Adecă ce babo! ȳisei eu sculându-mē, ce te uiti la mine așa inholbată? Nu veȳi în ce hal am ajuns? Par'că de

ȳice ani am fost calfă în mōra lui Arsenie din Gura-riului; mai bine dă fuga și mē scutură de făină!

Atunci începū baba, cât cu mătura, cât cu peria, a mē curăți, dér degēba, căci colōrea primitivă a hainelor tot nu mai eși la ivēlă.

Și mare supărare m'a cuprins, căci hainele erau nouē de nouțe, dér m'am și rēsbunat pe croitor, căci nu 'i-le-am plătit decât la vre-o căți-va ani după ce le-am rupt.

Intr'aceea se deșteptară și ceilalți și cu toții rīdēnd de pātania mea, ne puserăm la cină, pe care baba o gătise deja.

Curēnd după aceea ne-am dat la odihnă, până târȳiu a doua ȳi.

A doua ȳi, ameițiți și tārbații de zăduful ȳilei de ieri, toȳi ne simțeam membrele ca de plumb. Ca să ne mai „sburām“ nișel, am cerut câte-o cafea nēgră. Baba ne spuse, că n'are cafea nici măcinată, nici prăȳită, dér să mai așteptăm până va pręgăti-o.

În lipsă de cafea, la motivata argumentare a lui Moise, că „cui cu cui se scōte afară“, am început ér la vin. Dér nu mai mergea.

Unul din noi spune, că are cunoscință cu preotul rom. cat. de acolo, și propune să mergem la dēnsul la o cafea nēgră. Am mers.

După obișnuita prezentare a celor necunoscuți, dēnsul fără multă introducere îi ȳise părintelui: „Te rog, spune cocōnei preotese să ne dea câte-o cafea nēgră“.

— „Vrēi să glumesc?“ -- ȳise părintele, — nu sci, că noi preoții rom. cat. nu suntem cășetoriți? Ori-dōră vrēți să mē insultați în casa mea?! — ȳise părintele necăjit.

Vēdēnd cum stă trebă, ne-am întors îndērēt. „Vedeți voi mē! Unguru i tot Ungur. De i-ai vorbi în limbă āngeresci, tot nu ți-l poți face binevoitor!“ ȳise unul dintre noi.

„Haideți“, ȳise Saia, să vē duc eu la un Romānaș d'ai noștri, acolo știu, că nu o să pătīm ca la popa. Cu toții ne îndreptarăm spre locuința învățatorului.

Învățatorul ne-a primit bucuos. El era afabil și prevenitor. Ea era mai afabilă, mai preventivă. El era tiner și bine făcut. Ea era mai tinără, mai bine făcută. I-am spus scopul venirei și dāscă-

lița numai decât a trecut în altă odaie, a pus apă la foc și cafea în mașină. Apoi s'a întors érăși la noi sprintenă și veselă ca o căpriōră. A eșit ér afară și nu peste mult veni cu cafēua gata.

După-ce luarăm cafēua și mai petrecurăm cât-va, am plecat acasă, la noi, adecă la notarul.

Masa era deja pusă, și baba Fira era foarte măgulită de laudele, ce 'i-le făceam în ceea ce privesce măestria de a găti bucate.

În decursul mesei, colegul Moise face propunerea, să nu mai așteptăm pe notarul, ci îndată după masă să plecăm la un alt amic al nostru, din o învecinată comună.

Ne-am ridicat dela masă cu gând de „ducă“. Noi trei am mai dat o rōtă prin cămară să mai luăm ceva provisiuni pentru nesigurul viitor, ér locotenentul „sē scobori în cele mai de jos ale pământului“, de unde eși ou o cană mare de vin vechi și punēndu-o pe o masă ȳise: „Asta s'o bem la botu calului“.

Botu calului e bot de cal, dér la calul nostru se prefăcuse botul în trombă de

Care vin este curat?

Un fisician din Bordeaux a încercat să analizeze vinul cu ajutorul rașelor lui Röntgen, spre a afla care vin este curat și care e falsificat.

Arborul căsătoriei.

Un călător englez, care s'a reîntors de curând din Japonia, unde a trăit mai mult timp în mijlocul poporului, istorisește multe lucruri interesante despre obiceiurile tradiționale ale poporului de-acolo.

Unul dintre cele mai frumoase obiceiuri ale Japonasilor este obiceiul de-a planta așa numitul arbor al căsătoriei.

În ziua adevărată, când mama naște un copil, tatăl plantază în grădină un arbore, căruia i se dă același nume, ca și copilului nou născut.

Când însă sosese ziua, ca feciorul său fata să se căsătorească, atunci arborele se taie și din el se face un scaun frumos, cu spate și brațare.

Un împărat dat în judecată și condamnat.

„Arhiva istorică” din Berlin publică următoarea istorie nostimă despre Iosif II împăratul Austriei:

În apropiere de palatul imperial din Viena se afla casa unui cismar; ea se mărginea cu o curte, ce se ținea de palat și în care se aflau câinii de vânătoare ai împăratului.

Câinii făceau adese-ori o gălăgie mare conturbând liniștea cismarului. Acesta se duse mai la urmă d'a dreptul la împărat și-l rugă să-i mute câinii în altă parte.

Împăratul răspunse, că n'are un alt loc pentru câini și ei trebuie să rămână acolo.

— De alt-fel, adaugă dânsul zîbind,

dacă nu ți convine acesta, n'ai decât să mă dai în judecată.

Cismarul răspunse, că nu se cuvine să facă el asta și ast-fel nici nu ar găsi un avocat, care să conducă procesul.

— Și de ce nu? răspunse monarchul, legile sunt făcute pentru toți. Și ele nu pot să facă nici o excepție în favoarea mea.

Cismarul urmă sfatul acesta și avocatul, auzind că dîsesse împăratul, își luă însărcinarea de a-și deschide procesul.

Fu însă atât de înțelept ca să nu pomenescă în rugare de împărat, ci numai de proprietatea dela Nr. 1 (palatul imperial.)

Procesul decurse în chip normal: cismarul câștigă judecata. Proprietarul de casă dela Nr. 1 fu condamnat să-și ia câinii de lângă casa cismarului.

Cu sentința în mână, cismarul se duse la împăratul. Acesta zîmbi și dîse:

— Și cu totea astea eu n'o să mi mut câinii.

Cismarul rămase foarte uimit și descurajiat, căci și dîcea:

— Cum o să execut eu sentința asupra unui împărat?

Acesta ghicind gândul cismarului, dîse: — Ei acum măstre, să ne înțelegem: Cât ceri pentru casa dumitale?

— 10 mii de florini.

— Bine, îți dau 10 mii de florini; casa e a mea; însă în viitor câinii mei nu te vor mai supăra, poți să locuiești în ea cât vei trăi. Eu altfel mă bucur, că judecătorii mei, fără considerație de persoane, au dat dreptatea aceluia, care o avea. O să le exprim mulțămirea mea despre această nepărtinire.

Cismarul mulțumi împăratului pentru bani și pentru locuința ce-i dădea gratis, și lucru curios, d'aci înainte nu-l mai supăra de loc lătratul câinilor.

Impedecarea născerii bôlelor la copii

urmază atunci, când copilul va avea un organism oțelit și capabil de a rezista, care nu va lăsa a-se desvolta germenele bôlei. Sunt diferite preparate medicinale în comerț, care urmăresc acest scop, d'eri este în genere cunoscut, că există numai un singur mijloc, care corăspunde în toate privințele cerințelor, ce i-se face, și acest mijloc este untura de pește (Leberthran). Copiii le vine grăț de a lua obiceiul Leberthran; acest inconvenient se delătură prin Leberthran-ul lui Zoltan, care n'are nici gust, nici miros rău, și de aceea atât copiii cât și omenii adulți îl iau bucurosi. Depositul general în farmacia lui Zoltan Bela Budapesta V. Nagy-korona-utca 22 — unde se capătă cu 1 fl. sticla.

Căendarul săptămânei.

MARTIE. are 31 zile. GERMENAR.

Calendar table with columns: Zilele, Căend. Iul. v., Căend. Gregor. Rows: Dum., Lună, Marți, Mer., Joi, Vin., Săm.

Iergul de rimători din Steinerbach.

Starea rimătorilor a fost la 7 Mart. de 21,101 capete, la 8 Mart. au intrat 568 capete și au eșt 231 capete rămânând la 9 Mart. un număr de 21,378 capete.

Se notăză marfa: ungurăscă veche grea dela — cr. până la — cr. marfă ungurăscă tineră grea dela 55 1/2 cr., până la 56 — cr. de mijloc dela 55 — cr. până la 55 1/2 cr. ușoră dela 54 — cr. până la 55 — cr.

Bursa de București.

din 9 Martie n. 1898.

Table with columns: Valori, Do. bândă, Scad. cup., Cu bani gata. Rows: Rentă română perpetuă 1876, Rentă amortisabilă, Oblig. de Stat (Conv. rurale), Banca Rom. ult. div. fr. 12.31, Banca Națion. ult. div. 36., Banca agricolă, Dacia-Romania ult. div. 35 lei, Naționala de asig. ult. div. 43 lei, Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30, Soc. Rom. de Constr. ult. div. 15 l., Soc. Rom. de Hartie ult. — 100, „Patria” Soc. de asig. ult. d. 4 lei, Soc. rom. de petrol em. u. d. 0 200, Soc. de fur. militare u. d. 63 lei, „Bistrița” soc. p. f. hârtii 30, Societ. p. const. de Tramways 20 tranș aur

SCOMPTUR Î:

Table with columns: Banca naț. a Rom., Avansuri pe efecte, Casa de Depuneri, Londra, Viena, Paris, Petersburg, Berlin, Belgia, Elveția. Rows: Banca naț. a Rom. 5/0, Avansuri pe efecte 6/0, Casa de Depuneri 5 1/2, Londra 4/0, Viena 4.—, Paris 2/0, Petersburg 4 1/2, Berlin 3/0, Belgia 3/0, Elveția 4/0

Cursul losurilor private

din 9 Martie 1898.

Table with columns: Măsură, Valuta austr., fl., cr. Rows: Basilica 6.90, Credit 203.50, Clary 40 fl. m. c. 62.—, Navig. pe Dunăre 163.—, Insbruck 30.—, Krakau 27.25, Laibach 22.75, Buda 66.50, Palfy 65.25, Crucea roșie austr. 20.10, Rudolf 28.—, Salm 32.—, Salzburg 28.75, St. Genois 79.75, Stanislaw —, Triestine 4 1/2, Waldstein 59.—, Banca h. ung. 122.50

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 11 Martie st. n. 1898

Table with columns: Măsură, Calitatea, Valuta austr., fl., cr. Rows: 1 H. L., Grâul cel mai frumos 9 50, Grâu mijlociu 9 10, Grâu mai slab 8 70, Grâu mestecat 6 —, Săcară frumoasă 5 60, Săcară mijlocie 5 20, Orz frumos 5 —, Orz mijlociu 4 20, Ovăs frumos 2 80, Ovăs mijlociu 2 40, Cucuruz 4 —, Mălaiu 4 30, Mazare 10 —, Linte 12 —, Fasole 6 —, Sămânță de in 8 —, Sămânță de cânepă 5 —, Cartofi 1 90, Măzarișche —, 1 kilă, Carne de vită — 47, Carne de porc — 54, Carne de berbec —, 100 kil., Său de vită prospăt 17 —, Său de vită topit 24 —

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Martie 1898.

Table with columns: Rentă ung. de aur 4/0, Rentă de corone ung. 4/0, Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2, Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2, Oblig. căil. fer. ung. de est. I. emis, Bonuri rurale ungare 4/0, Bonuri rurale croate-slavone, Imprum. ung. cu premii, Losuri pentru reg. Tisei și Segedin, Rentă de argint austr., Rentă de hârtie austr., Rentă de aur austr., Losuri din 1860

elefant, căci l'am întins până ne-a apucat séra.

Am fi plecat noi, nu-i vorba, și pe înserate, d'eri necasul era, că picidrele ne denegaseră serviciul și așa chibzuindu-ne, că ce e de făcut, auzim de-odată sgomot de trăsuri; porța se deschide și notarul încă cu doi colegi ai săi și cu dâmnelle lor intrară în curte.

Cei ce au putut, au eșit până pe galeria înaintea celor sosiți; eu însă steteam în mijlocul odăii și țineam un scaun în mână să „nu cadă”.

Cum a intrat notarul în casă, a vădut el „la cât e” și de aceea va fi dîs el, pe semne cam în batjocură cătră noi: „Nu știu, băeți, mâncați ați, beuți ați ceva cât am fost duși, d'eri acum să vă țineți la un chef strajnic, căci de aceea am adus aici și pe domnialor, — și ne prezentă pe ospeți”.

La aceste vorbe, eu am scăpat scaunul din mână și, deși mi-se părea că merg înainte, m'am pomenit tocmai în fundul odăii, unde am luat loc pe divan.

Vădând damele, că făceam fețe-țețe, se apropiară de mine și dîse una: „mi-se pare că domnia-lui e cam bolnav”, d'eri notarul, care încă se apropiă, dîse: „sigur, că n'are bôla apei”, puneți-i cataplasme reci și în curând îl vedeți éráși téfer”.

Intr'aceea vine cu apa și o damă începe a mă descheia la roc, să mă mai re-venesc. De-odată începură tôte a rîde cu hohot de nu se mai puteau opri.

Vin și bărbații mai aprôpe, cari încă isbucniră în rîsete nebune. Ca un fulger îmi trecu prin minte cauza risului, și dă iute să mă încheiú éráși la roc. D'eri mai înainte de a puté eu face acesta, notarul zărise în busunarul dinăuntru al rocului meu indisoretul capét al unui cărnaț. Pune mâna pe el și trăgându-l afară, se vede de-odată în mână cu o bucată de cărnaț ca preț de-un metru. Eu nu mai sciam pe ce lume mă affu. Mă tređisem cu totul într'un minut și începui a mă scusa dîcând:

Étă cum stă pricina cu cărnațul: „Am luat „hop” un metru de cărnaț pe un tuz de ghindă, și-am „tropat cu un ochiú” și fiind-că n'am putut să-l mănânc la moment, l'am pus în busunar, pentru vremuri mai cu prilej”.

Ceilalți soți ai mei, mai cu prevedere fiind, s'au dus p'afară, și-au mai băgat capul prin zăpadă, s'au frecat cu ghiață pe frunte, pe urechi și pe grumađi, și când au intrat în casa, erau treji, ca cum n'ar fi pus vin pe limbă.

Notarul, aruncând o privire cam pie-

dîse la nepotu-său Saia îi dîse: „Da tu ce umbli cu lopata aceea la șold, ca un soldat dela geniu?”

— „Ce lopată? — dîse Saia — și-și d'eri de-odată la o parte pulpana rocului. Când colo, éocă o șuncă afumată, pe care și-o legase cu o sforcică de grumađi, și carea se vede tréba, că se cam lungise, încât o parte a șuncei a fost zărită de notar

— Unchiule dragă! S'o mănâncă decât sciu cine mi-a cățat'o, — se jura bietul Saia, aruncând șunca cât colo.

Cel mai satisfăcut cu această scenă de sigur am fost eu. Ce să-i faci? Așa e firea omului. Măngaiat e fiă-care, că vede și pe altul în aceeași osendă ca pe el.

Ne aședărăm la masă. Bănuitorii ochi ai notarului nu-l scăpau pe Moise din vedere.

Acesta se ținea drept pe scaun și povestea fără grije cu frumoșa sa vecină. După ce spiritele se mai încăldiră, se deslegară și limbile, și cu deosebire Moise, cum era el mare curtisan, nu mai înceta a spune câte verđi și uscate la urechia vecinei sale.

Se întâmplă, că acesteia îi cade servetul jos. Moise cu multa prevenire se plécă repede și-l ridică.

Fatală îi fu această mișcare nesocotită, care-l dedú de gol și pe el.

Nici nu s'a ridicat bine și notarul îl și agrăi: „Bine, frate Moise! de când a eșit moda, ca tinerii să porțe cravate de slănină?” Și mai înainte de ce bietul Moise a putut să se reculegă, notarul și puse mâna pe un colț de slănină, ce spărsese hârtia, în care era învăluită, și care în urma plecării eșise de sub vesta decoltată, în care era închisă.

Era un petec de slănină papricată, cât o tablă de desemn.

Vădându-ne ast-fel descoperiți am început a rîde cu toții, și bunți și rei d'eri dispoziție de chef n'am mai avut, astfel, că curând ne-am dus la culcare.

A doua zi de dimineță am plecat. Notarul cu multă bunăvoință ne-a pus trăsura la dispoziție și la despărțire ne-a dîs: „Mai veniți și altă-dată, când aveți timp disponibil, noi vă vedem bucurosi, éri în ce mă privește pe mine, voiți griji ca pe atunci „să fiă pisica acasă”.

Am sosit cu bine în oraș. Vizituli ni a predat un mare pachet din partea d-nei notărășițe. Când l'am desfăcut, am aflat acolo provisiile, ce ni le acquirasem noi, și încă și altele.

Acții de-ale Băncii austro-ungară.	924.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	380.25
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	363.15
Napoleonori	9.53
Mărci imperiale germane	58.75
London vista	120.30
Paris vista	47.65
Rente de corone austr. 4%	102.70
Note italiene.	45.15

Cursul pieței Brașov
Din 12 Martie 1898

Banota rom. Cump.	9.49	Vënd.	9.51
Argint român. Cump.	9.44	Vënd.	9.46
Napoleonori. C mp.	9.51	Vënd.	9.54
Galbeoi Cump.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble Rusesci Cump.	126.75	Vënd.	127.75
Mărci germane Cump.	58.60	Vënd.	58.75
Lire tarcesci Cump.	10.70	Vënd.	10.78
Serie. fore. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Anunț.

Să publică concurs cu oferte în scris pentru arândarea pe 9 (nouă) ani a stupinei numită „Cristof”, — 116 jugere comasate, cu grădină de pomi, — situată între Brașov și Stupini.

Doritorii au să-și înainteze oferta, în care să scrie și cu litere suma oferită pentru arândarea stupinei, și să depună vadiul de 10% în termen de 30 de zile dela cea dintâi publicare, la: Epitropul Sterie Stinghe (piața Prundului Nr. 18), dela care își pot lua și informații mai de-aproape.

Comitetul parochial al Bisericii Sf. Nicolae.

175,2-3.

Nr. 3092—1898

Escriere de oferte.

In 19 Martie a. c. înainte de prânz la 10 ore se va ține la oficiul orașănesc economic predarea pe cale de oferte a lucrărilor regulărei șoselei în Curmătură preliminară cu 493 fl 07 cr.

Reflectanții au de a-și așterne la oficiul orașănesc economic, până la amintita oră, ofertele scripturistice sigilate, provădute cu vadiul de 5% din amintita sumă, și anume: séu în parale gata séu în hirtii de preț.

In ofert este de a se aminti în procente, în cifre și litere, scădemântul din suma preliminară, și tot deodată declarațiunea, cumcă oferta lui este cunoscut planul și preliminarul de spese și că se supune lor.

Condițiunile de oferte și preliminarul de spese se află până în amintita oră în decursul orelor dela 8—12 înainte de prânz, la oficiul orașănesc economic spre examinare.

Brașov, 2 Martie 1898.

176,2-3

Magistratul orașănesc.

VAR ALB

(nestins)

se află de vëndare cu maza metrică, a 1 fl. Vis-a-vis de pietrosu (lângă fabrica de gaz a dlui Grünfeld) la Zaharia Anghel.

Comande se pot face și la domnul Dumitru Grecu Brașov, strada Bălților Nr. 5. Palos (prin strada lungă).

2-2.173

Picant, amuzant și interesant?

este **Auto-Cinematograph**, de curând inventat, prin care fie-cine pôte pune în mișcare figură.

Fie-care aparat conține 47—86 fotografii **Revolver-fulger**. — Complet 20 cr.

Până acuma a apărut: 1. În săptămăna de plăcere.* 2. Dansatorul pe funie. 3. Dansătore (Cancan a la Paris*). 4. In fine singură (Nuit de noces*). 5. Bătae. 6 La Trapez (in Triest). 7. Madame sangene*. 8. Partie calabrias. 9. Scenă de bal*. 10. Venus pe pământ*. 11. Găcești? 12. Accidete de biciclu. 13. Pusecile. 14. Susana in bae. 15. Misteriile buduarului*. 16. Pețitorul nostru*. 17. Jaretiere* 18. Model. 19. Epistole de amor. 20. Dans cu umbrelă excentrică in 6 colorii.

Trimitere cu rambursă 3 aparate 60 cr., 5 aparate 90 cr., 10 aparate fl. 1.70 cr., 20 aparate fl. 3.20 cr. — Mai puțin ca 3 aparate nu se trimit.

ALFRED FISCHER
WIEN, I. Adlergasse Nr. 12.

*) Numeri numai pentru Domni.

2-6 174

Tipografia de typuri veritabile de cauciu în

precum și Stampigli și sigile se pot comanda direct

dela fabricantul **J. LEWIN**, fabrica de stampigli și typuri
Wien, Adlergasse Nr. 14, u. Telefon Nr. 12179.

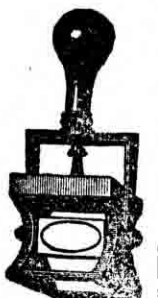
Practice pentru cadouri ocazionale și de sêrbători:

O tipografie de mână completă, cu razim patent, clește și vâpselă (pasta) permanentă, pentru efectuarea de tipărituri diferite: bilete de visita, adrese, cuverte, circulare etc. se vënd cu

80 Tipuri	fl. 1.20 cr.
130 "	" 2.— "
190 "	" 2.50 "
225 "	" 3.— "
320 "	" 3.75 "
400 "	" 4.50 "

In cas de nu convine primesc retour.

— Agenți se caută — Prețuri curente gratis și franco. —

Atelier nou de croitorie modernă!

IOAN HRISTESCU

croitor bărbătesc

Brașov, Têrgul inului Nr. 26.

Am onôre a aduce la cunoscința onoratului public, că după o pracsă de mai mulți ani ca sodal (cafă) de croitorie bărbătescă, **am deschis un**

Atelier de croitorie modernă,

după sistemul cel mai nou, sub conducerea mea proprie, făcând tôte soiurile (felurile) de vestminte, precum:

Paltone, Pardiseuri, costumuri de haine după moda cea mai nouă și cu prețurile cele mai moderate.

Primesc tot-odată orî-ce reparațiuni ce cad în specialitatea hainelor bărbătesci, esecutându-le prompt, bine cu gust și ieftin.

Rugându-mă de onoratul public a mă sprijini cu prețurile comande, asigurând, că imi voi da tótă silința de a satisface cu cea mai mare punctualitate, sunt cu tótă stima:

Ioan Hristescu.,

măesiru-croitor bărbătesc.

174,2-3

Pentru cei ce voesc să negustorêscă cu pesce.

Românilor dela sate și din orașele mai mici, cari vor să se ocupe cu vëndarea de pesce sărat, li-se recomandă a se adresa la

Marele magazin de pesce

al d-lui **Ioan Bidu** din Brașov,

(Têrgul Straelor Nr. 25),

dela care se pot comanda in orî-ce timp și fără temere de a fi înșelați, tot felul de pesce, atât in măsură mare, cât și mică, icre roșii tescuite, masline, stafide, smochine, roșcove, tôte de calitate cea mai bună și cu prețuri eține.

Marfa in tot-deuna prospêtă.

166,3-3.

o sufă
de mii de familii
beau cu
predilecție zilnic

Vivat si Trăiască.

Kathreiner

cafeau de maltă Kneipp

Libera de substanțele stricătose sănătății ale cafelei de boane, Kathreiner cafeau de maltă Kneipp are totuși aroma și plăcutul gust al aceleia. Provocătoare de apetit, ușor mistuibă, Kathreiner cafeau de maltă Kneipp s'a dovedit de la de ani ca deopotrivă pentru adulți ca și pentru copii. Excelent adaos la cafeau de boane, precum și cel mai recomandabil înlocuitor al aceleia. Din punct de vedere al sănătății și al economiei veritabilul „Kathreiner” n'ar trebui să lipsească din nioi o casă san familie.

A se păzi de imitațiunile mai puțin valoroase.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
 Ültetés távolsága: 15—20 cm.
 Talaj minőség: közepesen trágyázott.

Mauthner's féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.
 Pflanzweite: 15—20 Cm.
 Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

16—17.130

**Renumitele
seminte
de legumi si flori
a le lui
MAUTHNER**

se capeta in pachete sigilate si provédute cu marca oficiala de contravenția „Ursu“ in magazinele mai mari de Coloniale si ferarii.

Firma Edmund Mauthner din Budapesta, Strada Andraszy Nr. 23 garanteza numai pentru continutul acelor pachete cu seminte proaspete si veritabile, care vor fi provédute cu numele Mauthner si cu marca „Ursu“, cum se vede din ilustratia alaturata.

Pravalia romaneasca in Fagaras

Piața „Francisc Iosif“ Nr. 16.

Subsemnatul am onorul a aduce la cunoscinta prea stimatului public romanesec din Fagaras, jur si din provincie, ca **am deschis** aici pe piața Fagarasului o mare si bine asortata pravalia de

Moda, manufactura, textilarie, marfuri scurte si curente.

Cunoscintele comerciale castigate atat in patria cat si in strainatate, me pun in placuta pozitie de a putea servi onoratului public cele mai bune, mai noua si mai ieftine marfuri, pe langa un serviciu acurat si prompt.

La dorinta trimit ori unde mostre gratis si franco.

Rugand prea stimatul public pentru binevoitorul sprijin.

Cu distinsa stima:

Adrian Furca.

156,4—4.

Marea bancruta!

New-York si Londra n'au lasat necrutat nici continentul european si marea fabrica de argintaria s'a vedut necesitatea sa daruiasca intregul ei deposit in schimbul unei rеспlate mici pentru munca.

Eu sunt imputernicit sa indeplinesc acest mandat.

Eu trimit prin urmare ori cui, urmatoarele obiecte pentru mica suma de **fl. 6.60** si adica:

<ul style="list-style-type: none"> 6 cutite fine de masa cu lama veritabila englesă, 6 furculite de argint patent american dintr'o bucata, 6 linguri de argint patent american, 12 lingurite de argint pentru cafea patent american. 1 lingura de argint pentru supă patent american, 	<ul style="list-style-type: none"> 1 lingura de argint pentru lapte patent american, 2 ciocnele de argint pentru spart ouă, patent american, 6 cesci Victoria englezesci, 2 candelabre de masa, 1 strecuratoare pentru ceai, 1 zaharnita,
--	---

44 bucati la un loc fl. 6.60

Tote cele 44 de obiecte sus amintite au costat mai inainte fl. 40 si acum se pot cumpara pe pretul bagatel de fl. 6.60.

Argintul patent american este un metal alb, care isi pastreaza culoarea argintului 25 de ani, despre ceea ce se garanteaza.

Cea mai buna dovada, ca acest inserat **nu e sarlatania**, me simt indatorat in public, ca ori cine, caruia nu-i convine marfa in trimit bani inapoi, nimenea insa se nu treaca cu vederea ocasiunea acesta favorabila, de asi procura acesta garnitura pompasa, care cu deosebire se potrivese pentru

Dar de nuntă si cadouri ocazionale!

Depou numai la **A. HIRSCHBERG-S**
 Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silber-waarenfabriken.
WIEN,
 II., Rembrandtstrasse 19/VII.

Se trimite in provincia numai cu rambursa postala seu cu trimiterea sumei inainte.

Prافل de curatit aceste obiecte 10 cr.
 Veritabil numai cu marca:

Estras din scrisorile de recunoscinta.

Sunt forte multumit cu trimiterea garnituri, si semi mai trimiti inca o garnitura cu fl. 6.60. — Kolozsvár. Exelens Baronin Bánffy.

Cu trimiterea garnituri sunt forte multumit. Vă rog a trimite inca una asemenea. Bozo vics, Ungaria. Alex Keresztes, fisolgabirau.

Cu trimiterea sunt multumit. Vă rog inca pentru o garnitura. Kalocsa. 164, 3—3 Johann Majorosy.

Casa Nr. 96 din strada Castelului este de vëndare.

— Condiții favorabile. —

Informațiuni mui de apröpe la Domnul Demeter v. Leményi Brașovul-vechiu strada lungă Nr. 38.

Numere singuraticie
din „Gazeta Transilvaniei“
la 5 cr. se potü cumpära in
biblioteca Nicolae Ciurea si in
tutungeria M. Gross.

Fondată 1872.

Insciintare

dela firma

BRÜDER HIRSCH

Grand Magasin „Au prix fixe“

WIEN, I., Graben 15.

Am arangiat si adjustat splendid din punct de vedere specialist

Colecție de mostre

pentru

Sesonul de primavară si vară.

Colecția contine mostre de tote noutățile cele mai din urma de calitatea **Stofelor** de

lana, Matasarie, Confectie si de spalät.

Prețurile forte ieftine se pot vedé pe fie-care mostră. COLECȚIA, care merita a fi veduta de ori si cine, la cerere se trimite franco.

Ofert extra ordinar:

<p>240 diferite colorii si desenuri noue, stofe de lana duplu lata sadea si desinata, metru dela pana la 95 cr. 29 cr.</p> <p>180 diferite desenuri si colorii stofe de lana, Nouveautés franțus. si engl. 120 m/m. late, dela pana la fl. 7.50 cr. 75 cr.</p> <p>120 diferite desenuri Matasarie moderna negra si colorata metru dela pana la fl. 6.90 cr. 58 cr.</p>	<p>800 diferite desenuri Levantin, Zephir, Satin, Battist, care prin spalät nu perde colorea metru dela 19 cr. pana la 45 cr. 19 cr.</p> <p>220 diferite desenuri cele mai noue stofe de spalät. Colore garantata metru dela pana la fl. 1.50 cr. 45 cr.</p> <p>60 serii de pandarie si stofe de bambac, calitate forte buna, incercata, dela pana la fl. 1.35 cr. 17 cr.</p>
---	---

Trimitem gratis si franco jurnalele nostre de moda ilustrate splendid, care contin **Modele** originale din **pälärile** cele mai moderne pentru Dame si Demosele. TOILETE englezesci si franțusesci, Confectiuni, Blouse aparte, Umbrelute, Confectiuni barbatesci si de copii, Lingerie pentru Dame si copii, Olan de, Impletituri, precum si Dantele, Perdele, Portiere, Covore etc. si articole de cele mai noue si practice de Mobile.

Favor unic.

Comande pentru stofe, cari trec peste suma de 10 fl., se trimet franco fara spese in tote locurile Monarchiei Austro-Ungare.

GRAND MAGASIN „AU PRIX FIXE“ GRAND MAGASIN

Brüder Hirsch

nur WIEN I., Graben 15.

Nu avem nicăiri filiale.

„Incuragiatii pe adevărați Industriași Români.“

— A N U N Ţ . —

Subsemnatul am onöre a aduce la cunoscinta onor. Public, ca **am deschis in Brașov**

un atelier de croitorie barbatesca

in strada Hirscher Nr. 5 (Vis-a vis de Teatru),

unde se confecționează costume barbatesci, dupa jurnale si dupa cerințele onor. Public.

Dupa o praesă mai indelungata facuta in strainatate si la cursul de croiala dela Academia din Viena, me pun in pozitie de a corespunde tote ceritțele atingătoare de acesta bransa, atat pentru croiala buna si sigura, cat si printr'o lucrare consciintiosa.

Prețurile cele mai moderate.

Rog pe onor. Public a me onora cu comandele D-lor asigurându-i, ca vor fi pe deplin satisfăcuți.

Cu tota stima:

GEORGE BUCA,
maestru-croitor
Brașov, strada Hirscher Nr. 5.

3.-3.169

Executarea promptă.

Tipografia A. Muresianu, Brașov.